ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 113 (748).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1921.

Η ΕΛΛΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΛΩΝ ΑΓΩΝΑ

Ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον ἐπιστοποίησε τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν παρασκευῶν διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς μεγάλης ἐπιθέσεως ἀπὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὁποίας θὰ καθορισθῇ ἡ εἰρήνη τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Καὶ καθὼς ἄλλοτε ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐφανέρωνε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλλάδος νὰ κατήσῃ πάσῃ θυσίᾳ τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν ἀπέναντι τῆς βουλγαρικῆς βουλιμίας, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἐπίσημος μετάβασις τοῦ Βασιλέως—Στρατάρχου εἰς τὴν ὡραίαν καὶ Ἑλληνικωτάτην πρωτεύουσαν τῆς Ἰωνίας εἶνε ἡ ἀσφαλεστάτη ἀπόδειξις τῆς ἀμεταβλήτου θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ παραμείνῃ κυρίαρχον εἰς τὴν Σμύρνην, ἡ ὁποία θεωρεῖται πλέον προσηρτημένη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα ὡς ἀδάμας λαμπρὸς καὶ ἀκτινοβόλος.

Ἴσως δὲ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς οἱ φιλότουρκοι κύκλοι τῶν Παρισίων καὶ τῆς Ρώμης ἠγωνίασαν καὶ ζητοῦσι νὰ σώσωσι τὸν προστατευόμενον Ἀρχιεπαναστάτην, τοῦ θορυβώδους σταδίου τοῦ ὁποίου διαβλέπουσι πλέον τὸν ὁριστικὸν τερματισμὸν διὰ τῆς ὀξείας καὶ ἀκάμπτου Ἑλληνικῆς λόγχης. Τὰ ἀπαίσια οἰκονομικὰ συμφέροντα ὠθοῦσι καὶ πάλιν τὴν φιλελευθέραν Γαλλίαν ἡ ὁποία διατελεῖ ἀκόμη ὑπὸ τὸ καθεστὼς τὸ ὁποῖον ἐνεκαινίσθη διὰ τῆς τρομερᾶς ἐκρήξεως τοῦ 1789 καὶ τὴν Ἰταλίαν ὅπου ἔδρασαν ὁ Ματσίνι καὶ ὁ Γαριβάλδης εἰς ἀνθελληνικὰς ἐνεργείας τοιαύτας, ὥστε ἡ παρουσία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ ὅταν μονιμοποιηθῇ, νὰ εἶνε πρόξενος κινδύνων μόνον καὶ θυσιῶν χωρὶς οὐσιαστικὰ καὶ καθαρὰ ὠφελήματα.

Τὴν προσωρινὴν ὀυσαρέσκειαν τῶν Γάλλων κατὰ τοῦ Κεμὰλ διὰ τὴν τελευταίαν παρασπονδίαν ἀνέλαβε καὶ πάλιν νὰ ἐξαλείψῃ διὰ καθησυχαστικῶν διαβεβαιώσεων ὁ περίφημος Κεμαλικὸς ὑπουργὸς Μπεκὴρ Σαμῆ ἐπιχειρῶν νέον ταξείδιον εἰς Παρισίους ὅπου θὰ προβῇ εἰς νέας ἐρωτικὰς ἐκμυστηρεύσεις πρὸς τοὺς διευθύνοντας τὸ ζμαι d' Orsai, κατά τινα δὲ ἀπίθανον πληροφορίαν εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος πρόκειται αὐτοπροσώπως ὁ Κεμὰλ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν ἐκτυφλωτικὸν βεβαίως ἐμφανίζων τὸ μεγαλεῖον τῆς προσωπικότητός του.

Ἐλπίζει ὅμως ὁ Ἑλληνισμὸς ὅτι ἕνεκα τῆς ἀξίας, τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας διαθέτει καὶ τῆς πολυτίμου γεωγραφικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχει, θὰ κατορθώσῃ νὰ κατισχύσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐπὶ τέλους πραγματικὴν καὶ ἰσχυρὰν τὴν Ἀγγλικὴν βοήθειαν ἀναλόγως τῶν μεγάλων καὶ σοβαρωτάτων πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Μ. Βρεττανία θὰ ἔχῃ διὰ τῆς ἐπὶ τὸν Β. Κωνσταντῖνον νέας δράσεως τοῦ ἀπαραμίλλου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Εὐτυχῶς ἡ μέχρι παραφρονήσεως πλεονεξία τοῦ Κεμὰλ δὲν συγκρατεῖται οὐδὲ ὑπὸ στοιχειώδους ἐπιφυλάξεως καὶ ἀκατάσχετος ἐκδηλοῦται ἀπὸ τῆς Ἀγκύρας μισαγγλισμὸς διακηρύττων ὅτι «ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἡ Μεσοποταμία, ἡ Αἴγυπτος καὶ αἱ Ἰνδίαι θὰ εἶνε ἀνεξάρτητοι». Ἐφόσον λοιπὸν παρακολούθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Ἀγγλικοῦ προγράμματος νὰ ἀνυψώσῃ μέγαν προμαχῶνα μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἰνδιῶν διὰ τῆς ἀνδρύσεως ἡμιανεξαρτήτου Ἀραβικοῦ Κράτους, ἐφόσον ἀπειλεῖται ἡ κατὰ ξηρὰν ὁδὸς πρὸς τὴν μεγίστην τῶν Ἀγγλικῶν Κτήσεων καὶ ἡ διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ θαλασσία λεωφόρος πρὸς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν, ἡ Ἀγγλικὴ κατὰ τῆς Τουρκίας δυσμένεια καὶ ἀντιθέτως ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὔνοια καὶ φιλία εἶνε φυσικαὶ καὶ ἐξησφαλισμέναι καὶ τὸ τέλος τοῦ Μεγάλου Ἀσθενοῦς μοιραῖον πλέον καὶ ἀναπόφευκτον ὁ Νεοτουρκισμὸς ἀπὸ τῆς δήθεν σωτηρίας διὰ τὴν Τουρκίαν δράσεάς του θὰ τὴν καταστρέψῃ τελείως, καθὼς ἀνεπισήμων ἰατρὸς ἀποτελειώνει καρδιακὸν ἄρρωστον μὲ ἰσχυρὰν ἔτσιν μορφίνης τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὡς τονωτικὴν καὶ εὐεργετικήν.

Τουρκικὴ ἐφημερίς, ἡ φανατικὴ «Ἰσλαχάτ», μετὰ πικρίας ἀναφέρει ὅτι ἡ παραφροσύνη τῶν Νεοτούρκων ἐντὸς μιᾶς περίπου δεκαετίας ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι σήμερον κατώρθωσε νὰ ἐλαττώσῃ τὸν πληθυσμὸν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ 18 ἑκατομμύρια καὶ προσθέτομεν ἡμεῖς ὅτι ἂν δὲν ἀνασταλῇ ὁ παροξυσμὸς θὰ τὴν περιορίσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἑστίαν τοῦ γενάρχου Ἐλτογρούλ.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγγλικὴν βουλὴν καταβάλλονται ὑπὸ δρασηριότητας φιλοτουρκικῆς προπαγάνδας τῆς ὁποίας προΐστανται ὁ Μοντεγκιοῦ καὶ ὁ Τσάμπερλαιν προσπάθειαι νὰ ποσαβληθῇ τελικῶς ὁ διαμελισμὸς τῆς Μ. Ἀσίας, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὰς τοιαύτας ἐνεργείας θεωροῦμεν ἀκινδύνους ἐκδηλώσεις προσωπικῆς μονομεροῦς συμπαθείας διὰ νὰ συγκρατῆται ὁ Ἰνδικὸς Μουσουλμανισμός, ἔχουσιν αὐταὶ ἐπικρατεστερον ἀντίρροπον τὰς φιλελληνικὰς (δηλ. φιλαγγλικὰς κατὰ τὴν οὐσίαν) ἀντιλήψεις τοῦ Ἀλόϊ Τζώρζ, Τσώρτσιλ καὶ Κούρζων αἱ ὁποῖαι ἀναμφιβόλως καὶ θὰ ὑπερισχύσωσι μεθ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς ἀντιτίθεται εἰς πᾶσαν νεωτέραν δρᾶσιν τῆς Μ. Βρεττανίας εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν. Θεωρεῖται μάλιστα πιθανώτατον ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Τουρκικῶν παραλίων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι τῆς Ἀτταλείας καὶ δι' Ἀγγλικῆς πρωτοβουλίας θὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλλάδος ναυτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ βάσεις ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας κατεχόμεναι ἤδη ὑπὸ τῶν Συμμάχων. Τὸ ὅτι αἱ τοιαῦται βάσεις θὰ παραχωρηθῶσι καὶ τῇ συναινέσει τῆς Γαλλίας αὐτῆς, ἂς μὴ φανῇ παράδοξον εἰς τινας ἀπίστευτον, διότι ἂν ἡ Γαλλικὴ διπλωματία φαίνεται φιλότουρκος, εἶνε ὅμως συγχρόνως καὶ εἰς μεγαλείτερον βεβαίως βαθμὸν ἀντιμπολσχεβικὴ καὶ αἱ ἐγκάρδιαι σχέσεις καὶ ἡ στενὴ συνεργασία τῆς Ἀγκύρας πρὸς τὴν Μόσχαν ἀπαγορεύει Ἄγγλους καὶ Γάλλους, ὥστε ἡνωμένοι νὰ στραφῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία διὰ τοῦ γενναίου στρατοῦ της εἶνε εἰς θέσιν νὰ θέσῃ ἰσχυρὰν καὶ ἀκίνητον σφῆνα μεταξὺ Κεμαλικῶν καὶ Μπόλσχεβιτς. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Ἀντάντ ἀντελήφθη ὅτι ἠπατήθη εἰς τὴν ἀντίληψίν της, ὅτι Μουσουλμανισμὸς καὶ Μπολσεβικισμὸς θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ συνεργασθῶσι μέχρι τέλους ἕνεκα βασικῶν διαφορῶν εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῶν δύο συστημάτων. Εἶνε βεβαίως πασίγνωστον ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς τοῦ Μάρξ τὸν ὁποῖον ἀνέλαβον ὁ Λενὶν καὶ ὁ Τρότσκυ νὰ ἐφαρμόσωσιν εἰς τὴν τόσω καθυστερημένην ὑπὸ ἔποψιν πολιτισμοῦ ἀχανῆ Ρωσσικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς τοῦ ὁποίου τὸν τυφλὸν φανατισμὸν ἐπισείει ὡς φόβητρον κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὁ περιβόητος Ἐμὶρ σταφᾶ Κεμὰλ ριζικῶς διαφωνοῦσι εἰς τὰ θεμελιώδη δόγματά των καὶ θεωρητικῶς θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ πεποίθησις ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ συνεργασία δύο ἀντιθέτων συστημάτων, ἑνὸς θεοκρατικοῦ καὶ ἑνὸς καθαρῶς ποζιτιβιστικοῦ καὶ ὑλιστικοῦ. Ἀλλὰ δὲν ἔπρεπεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λησμονῶσιν ὅτι διὰ πρόσωπα καὶ ὁμάδας αἱ ὁποῖαι στεροῦνται ἀγνῆς ἰδεολογίας, σταθερῶν καὶ μονίμων πεποιθήσεων μεταβάλλουσι φρονήματος, ἡ ἀβαρία ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων εἶνε τὸ εὐκολώτερον τῶν πραγμάτων, ὅταν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τὸ ὁποῖον καὶ μόνον ἐπικρατεῖ ἀπολύτως εἰς τὰ πνεύματα ἐκείνων ὅσοι στεροῦνται πραγματικῶς ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ὑψηλοῦ χαρακτῆρος.

Καὶ ἐμφανίζεται λοιπὸν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης ἐκπλήκτου τέως ἀπίθανον καὶ ἀδύνατον γεγονὸς τῆς συνεργασίας τῶν Τούρκων μετὰ τῶν Μπόλσχεβιτς καὶ ἀγγέλλεται ἡ παρουσία εἰς Ἄγκυραν ὁλοκλήρου Ρωσσικοῦ «ἐπιτελείου καὶ Μπολσχεβικοῦ στρατεύματος εἰς Τραπεζοῦντα. Τοιουτοτρόπως ἀνανεοῦται ἡ Σλαυϊκὴ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπειλὴ ἔστω ὑπὸ ἄλλην μορφὴν ἢ τὴν παλαιάν. Ἂν δὲν γίνεται πλέον λόγος διὰ τὴν περίφημον ἀσπίδα τοῦ Ὀλὲγ καὶ τὸ ὄνειρον τοῦ Μ. Πέτρου καὶ τόσων ἄλλων Τσάρων, τονίζεται ὅμως ὅτι ὁ Βοσπορος καὶ ὁ Ἑλλήσποντος εἶνε ἡ δύο αὐλόθυραι τῆς κεντρικῆς καὶ Ν. Ρωσσίας καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις κέντρον σημαντικώτατον τῶν γενικῶν Ρωσσικῶν συμφερόντων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ρωσσικοῦ ἐμπορίου τῶν σιτηρῶν.

Λύεται λοιπὸν ἡ Ἀγγλία νὰ παραμένῃ ἀδιαρρήκτως ἡνωμένη ἐνώπιον τοῦ διπλοῦ ἀπὸ Τούρκων καὶ Ρώσσων κινδύνου καὶ ἡ Γαλλία νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη τὴν φιλότουρκον αἰσθηματολογίαν χωρὶς νὰ ἐνοχλῇ ὅτι διὰ τῆς πολιτείας αὐτῆς ὑποστηρίζει κυρίως τὸν μισητὸν Λενὶν καὶ τοὺς Ἑρμανοὺς συνεργάτας του; Βεβαίως θὰ ἤθελαν νὰ σβύσωσιν, ἐὰν εἶνε δυνατόν, τὴν ἐπικίνδυνον πάντοτε καὶ μεταδόσιμον Ἑλληνο-Τουρκικὴν πυρκαϊὰν ἐφόσον ἐλπίζουσιν ὅτι δύνανται κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐξασφαλισθῶσι, ἀλλ' ἐὰν δὲν ἐπιτύχωσι τὸ δεύτερον, θὰναγκασθῶσι νὰ ἐνισχύσωσι τὸν Ἑλληνικὸν βραχίονα, ὥστε ν' ἀπαλλαγῶσι διὰ τῆς συνεργασίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν Λερναίαν Ὕδραν ἡ ὁποία ἔστω καὶ μὲ τὰς ὑπολοίπους κεφαλὰς ἀπειλεῖ τὸν ἀντιγερμανικὸν πολιτικὸν Συνασπισμόν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν διαθέσεων, σκέψεων καὶ ὑπολογισμῶν τῆς Εὐρώπης ὁ κυρίως καὶ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἰδικήν μας Ἀνατολὴν καὶ διὰ τὴν τύχην τῆς Κ)πόλεως Ἑλληνισμὸς δὲν θὰ γίνῃ βεβαίως τὸ εὔκολον καὶ αἰώνιον θῦμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰδιοτελείας, ἀλλὰ μὲ φωτισμένην αὐτοπεποίθησιν θὰ περιφρουρήσῃ τὰ ἐθνικὰ δίκαια καὶ ὁ ἀνίκητος Κωνσταντῖνος θὰ χρησιμοποιήσῃ καταλλήλως τὰς ἡρωϊκὰς φάλαγγας τῶν ὁποίων προΐσταται διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς ἐχθροὺς καὶ φίλους καθὼς ἐδήλωσεν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Σμύρνην πρὸς Εὐρωπαίους δημοσιογράφους δὲν θὰ θελήσωμεν βεβαίως νἀφήσωμεν νὰ διαφύγῃ ἡ εὐκαιρία νὰ διακανονίσωμεν ὁριστικῶς τοὺς λογαριασμούς μας πρὸς τὴν ἀδιόρθωτον ἀντίπαλον φυλὴν διαθέτει, εἶπεν, ὁ ὑπέροχος Στρατηλάτης, εἰς τὸ ἐπικείμενον Ἑλληνοτουρκικὸν στρατιωτικὸν πόκερ «φλὸς ρουαγιὰλ» καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν βεβαίαν νίκην καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὴν γενναίαν αὐτὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ στόματος τοῦ Κωνσταντίνου ἐκφραζομένην ἀντελήφθησαν καλῶς οἱ εἰς Παρισίους φίλοι τοῦ Κεμὰλ ὅστις ἔχει «φλὸς μανκὲ» καὶ μετὰ στενοχωρίας προβλέπουσι, καθὼς γράφει Γαλλικὴ ἐφημερίς, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος θὰ θελήσῃ τώρα «νὰ παίξῃ ὅλα δι' ὅλα». Ἡ ἔκφρασις αὐτὴ τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος ὑπὸ ὀρθοτέραν διατύπωσιν θὰ παρίστα τὴν Βασιλικὴν σκέψιν καὶ Ἐθνικὴν θέλησιν. Ναί! θὰ εἰσέλθωμεν μὲ πληρεστάτην γνῶσιν καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ὠφελημάτων εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου θὰ ἑνωθῶμεν εἰς ἀδιάρρηκτον κύκλον διὰ νὰ περιφρουρήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἑστίαν καὶ τὸν ἐθνικὸν βωμόν, ὅπου ἐπὶ τρεῖς χιλιάδας ἔτη προσφέρομεν εἰς τὴν Ἐλευθερίαν τὴν ἀρίστην σπονδὴν καὶ πολυτιμοτάτην θυσίαν, τὸ αἷμα τῆς ἐθνικῆς καρδίας καὶ ἄφοβοι θἀντικρύσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη—τὴν τελευταίαν φορὰν τῆς βαρβαρότητος τὸν ὄγκον καὶ τὸν φανατισμόν. Ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶνε καὶ πάλιν μαζί μας ἐφορεύων τὰς τύχας μας ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς μαζί μας εἶνε ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς Γῆς Ἀρχηγὸς ἀτίμητος καὶ ὑπερασπιστὴς ἀκαταμάχητος ὁ Κωνσταντῖνος, εὐγενικὸν τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων Τέκνον καὶ τῶν Πανελληνίων πόθων συντελεστὴς ἀσύγκριτος.

Η ΣΜΥΡΝΗ

ΑΠΟΘΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ

ΣΚΗΝΑΙ ΑΛΛΟΦΡΟΝΟΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

ΣΜΥΡΝΗ, 31)13 Ἰουνίου.—Ἡ Σμύρνη δὲν ἐώρτασεν ἑορτήν, δὲν ἐπανηγύρισεν ἐθνικὴν χοράν, δὲν ἐπέδειξεν ἐνθουσιασμόν, ἀληθινώτερον, βαθύτερον, ἐνθουσιασμὸν ψυχικόν, τὸν ὁποῖον αἱ λέξεις ἀδυνατοῦν νὰ ἀποδώσουν, ὅπως χθές, κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου Δάκρυα χαρᾶς, ἀλλαλαγμοὶ ἀγαλλιάσεως, χειρονομίαι κ' ἔκφράσεις ἀλλοφροσύνης, ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις μιᾶς συγκινήσεως, ἡ ὁποία ἦτο τόσον ἀληθινή, ὅσον ἔπρεπε νὰ ἀποδοκιμάζετο καὶ ἐπρωτοφανερούτο, ὑπῆρξαν τὸ σύνηθες πλαίσιον μιᾶς εἰκόνος ἀπεριγράπτου. Διότι ἀπεριγράπτον ἦτο τὸ θέαμα ποῦ ἐπαρουσίαζε χθὲς ἡ Σμύρνη, ἀπερίγραπτον καὶ εἰς τὰ συστατικά τοι καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικήν του ἐμφάνισιν.

Ἡ προκυμαία ὅλη, ἡ ὡραία καὶ πλατειὰ προκυμαία ποῦ ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν μαγνήτην καὶ τὴν μοναδικὴν ὑπερηφάνειαν τῆς πόλεως, ἦτο τὸ φανταστικὸν ἐπίπεδον ποῦ ἐζωγραφίζετο εἰς ὅλους τὸ φανταστικώτερον αὐτὸ θέαμα. Εἰς μῆκος δύο χιλιομέτρων καὶ πλέον, ἐνεφανίζετο ἀπὸ τὴν θάλασσαν ὡσὰν μία φαντασμαγορικὴ σκηνογραφία, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεχώριζαν τὰ λευκὰ κτίρια μὲ τοὺς σημαιοστολισμένους ἐξώστας κ' ἐπάνω των γλάστρες πολύχρωμες, ἀεικίνητες, τὰ καπέλλα καὶ ἡ ὀμπρέλλες τῶν κυριῶν. Κάτω, ἕνα πλῆθος μυρμηκιῶν, ἕνα πλῆθος τοῦ ὁποίου ἡ ἀγωνία νὰ ἰδῇ, νὰ γεμίσῃ τὰ μάτια καὶ τὴν ψυχήν, εἰς ὅλην καὶ δι' ὅλην του τὴν ζωήν, ἐμαντεύετο ἀπὸ πέραν εἰς τὰς παλιρροϊακὰς κινήσεις κ' ἐξεδηλώνετο κάποτε πολὺ πρὶν ἀναφανῇ ἡ φέρουσα τὸν Βασιλέα «Λῆμνος», εἰς ἕνα κεραυνὸν ἀντιλαλοῦντα βαθειὰ καὶ μακρυὰ τὴν προσδοκίαν—προσδοκίαν αἰώνων, γενεῶν, τὴν προσδοκίαν ὄχι μόνον τῶν ζώντων, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον τῶν νεκρῶν ποῦ καλύπτει ἡ μαρτυρικὴ αὐτὴ γῆ.... «Ἔρχεται αι αι αι .....». Καὶ τὸ τελευταῖον αι αι αι ἐχάνετο εἰς τὸν ὁρίζοντα διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἠχὼ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ κύματος ποῦ ἀντιβούιζαν ἐπίσης τὴν προσδοκίαν αὐτήν, ὁ οὐρανὸς μ' ἕνα ἀληθινὸ μπουμπουνητό, τὸ ὁποῖον ἀπειλοῦσε βροχὴν διὰ δευτέραν φορὰν (ἡ πρώτη ἦτο περαστικὴ καὶ δὲν ἐχρησίμευσε τὸ μεσημέρι παρὰ διὰ νὰ δοκιμάσῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν ὑπομονὴν τοῦ κόσμου) καὶ τὸ νῦμα μὲ τὸ βουερὸ ξέσπασμά του εἰς τὸν κυματοθραύστην τοῦ λιμενοβραχίονος καὶ ἕως εἰς τὸ βάθος τῆς προκυμαίας.

ΠΩΣ Ν' ΑΠΟΔΟΘΗ Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ;

Ἀλλ' ἂν ἡ εἰκὼν ἦτο ἀπερίγραπτος, ὡς εἰκών, ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ πῶς νὰ ἀποδοθῇ μὲ λέξεις; Ὁ Σμυρναϊκὸς κόσμος δὲν ἔχει συνηθίσει εἰς ὑποδοχάς, εἰς τελετάς, εἰς πανηγύρεις, δὲν εἶνε «ξεσπασμένος».. Αἱ ἐκδηλώσεις του συνεπῶς ἔχουν κάτι τὸ πρωτόγονον καί, ἀκριβῶς δι' αὐτό, τὸ εἰλικρινές. Καὶ ὁ χθεσινὸς ἐυρτασμὸς ἦτο τόσον συγκινητικώτερος καὶ δυσκολώτερος συνεπῶς ν' ἀποδοθῇ ὅσον ἦτο ἀληθινὸν τὸ αἴσθημα, βαθειὰ ἡ ψυχικὴ δόνησις ποῦ ἐκράδαινε τὸν ὀργανισμὸν ὅλων. Ὁμιλῶ διὰ τὸν λαόν, διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς ὑπεδέχθη τὸν Βασιλέα του. Ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἄμεμπτος περίπου. Ἔχει ἄλλως τε ἐξαντληθῇ εἰς τηλεγραφικὸς περιγραφάς. Ἀλλ' ἡ λαϊκὴ ὑποδοχή, ἡ ἐκδήλωσις διακοσίων πενήντα καὶ πλέον χιλιάδων κόσμου, παρατεταγμένου κατὰ μῆκος ὅλης τῆς προκυμαίας ἀπὸ τοῦ λιμεναρχείου μέχρι τῶν λουτρῶ, ὁ τρελλός του ἐνθουσιασμός, ἀπετέλεσε την χαρακτηριστικὴν σφραγῖδα τῆς χθεσινῆς ἱστορικῆς ἡμέρας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΘΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ.

Καὶ μαζὺ μὲ τὸν λαὸν ἀ εμιγνύετο κ' ἐπρωτοστατοῦσεν εἰς ἐκδηλώσεις ὁ στρατός. Ἡ ἀπὸ χακὶ ζώνη ποῦ περιέκλειε τὸ λαϊκὸν κῦμα καὶ ἐοχημάτιζε τὴν παράταξιν ἀπὸ τοῦ Λιμεναρχείου ἕως τὸ Στρατηγεῖον, ὅπου ἀπεβιβάσθη ὁ Βασιλεύς, ἐπάλαιε καὶ ἐτινάσσετο συνεχῶς μεταξὺ τοῦ πόδου νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα λατρείας πρὸς τὸν Ἄνακτα καὶ τοῦ καθήκοντος νὰ κρατήσῃ τὰ ἀλαλάζοντα ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν πλήθη ἐντὸς τῶν ὡρισμένων σύνορων διὰ τὴν παράταξιν. Οἱ τραυματίαι, τοποθετηθέντες εἰς τὸν πρὸ τοῦ Στρατηγείου χῶρον ἔκλαιον ἀπὸ συγκίνησιν ὅταν ἀπεβιβάζετο ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν εἰδικὴν ἀποβάθραν, κ' ἔκινοῦσαν τὰ ἐπιδεμένα μὲ γάζες χέρια, ὡς τρόπαια πρὸς τὸν Νικητήν.

—Νὰ μᾶς ἴδῃς, γιατί εἶσαι πέντε δρυμές! Τοῦ ἐφώναξεν ἕνας τραυματίας, ὑψώνων τὸ γαζοτυλιγμένο χέρι πρὸς τὸν οὐρανόν.

—Ποῦ εἶνε ὁ Βασιλεύς; ἠρώτησεν ἕνας ἐντόπιος, ποῦ δὲν Τὸν ἐξεχώριζε μέσα εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπισήμων.

—Ὁ ψηλότερος Ρωμηός! Θὰ Τὸν δῆς! τοῦ ἀπήντησεν ἀμέσως ἕνας ἄλλος τραυματίας!

Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας στρατιῶται, εἶχαν τοποθετηθῇ παραπλεύρως τῆς πρὸ τοῦ Στρατηγείου καὶ γύρω παρατάξεως. Πολλοὶ ἀνέβηκαν εἰς τὴν στέγην τοῦ περιπτέρου ἀναμονῆς τῶν τραῖν ἐκεῖ ἐμπρός. Ἡ στέγη ἔγερνεν ἐπικινδύνως. Ὁ φύλαξ τοῦ περιπτέρου, ἀπὸ κάτω, παρεκάλει νὰ τὴν ἐλαφρώσουν ὀλίγον διὰ νὰ μὴ κρημνισθῇ.

—Δὲν θὰ πέσῃ ἔννοια σου, πρὶν νὰ Τὸν ἰδοῦμε τὸν διεβεβαίωσεν ἕνας στρατιώτης, ἀπὸ ἐπάνω.

Πραγματικῶς, τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ Βασιλεὺς ἀπεβιβάζετο, τότε μόνον ἕνα τμῆμα τῆς στέγης ὑπεχώρησεν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἀνθρωποφορτίου, εὐτυχῶς χωρὶς κανένα ἀπευκταῖον.

—Τὸν εἴδαμε τώρα! παρετήρησεν ὁ ἴδιος στρατιώτης πρὸς τὸν φύλακα. Δὲν σοῦ τὤλεγα πῶς πρὶν νὰ Τὸν ἰδοῦμε δὲν θἀπεφτε;

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΕΚΣΠΑ

Ὅταν ὁ Βασιλεύς, μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Ὀθωμανοῦ Δημάρχου Σμύρνης καὶ τῆς Δηνίδος Ἴριδος Βεϊνόγλου, ἡ ὁποία Τοῦ προσέφερε θαυμασίαν ἀνθοδέσμην μὲ ὡραῖα ποιητικὰ λόγια «Εἶμαι ἡ ψυχὴ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶμαι ἡ φωνὴ τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων, εἶμαι τὸ γέννημα καὶ τὸ ἄνθισμα πόνων, στεναγμῶν, ἐλπίδων καὶ χρυσῶν ὀνείρων.... Σὲ περιμένουν οἱ νεκροὶ 600 χρόνια νὰ τοὺς ἐκδικηθῇς, τὰ κόκκαλά τους ἄλγωτα εἶνε ἀκόμα γιατὶ προσμένουν τὴν ἐκδίκησίν Σου... δέξου, Μεγάλε μας Βασιλῆᾳ, τὰ λουλούδια αὐτὰ ποῦ τὰ ἔχουν ποτίσει μὲ τὸ ἀγνό τους αἷμα οἱ μάρτυρες κ' εἶνε μαζεμένα ἀπὸ τοὺς τάφους των ἐπάνω, δέξου τὰ γιατ' εἶνε προσταγὴ ἐκείνων νὰ Σοῦ τὰ προσφέρω τὴ μεγάλη αὐτὴ στιγμή.... Χαῖρε, ἐκδικητή....» ὅταν ὁ Βασιλεύς, μόλις συγκρατῶν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὴν συγκίνησιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ Στρατηγεῖον ἕνας κεραυνὸς ἐξέσπασεν ἀπὸ κάτω εἰς μύρια ἀντιβουίσματα, ἕνας κεραυνὸς κλωθογυριστὸς ποῦ ἤρχιζεν ὁ βρόντος του ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τῆς παρατάξεως κ' ἐτελείωνεν εἰς τὴν ἄλλην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξανάρχιζε πάλιν, ἐπαναλαμβανόμενος συνεχῶς.—Καὶ στὴν Πόλι!...

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπῳδὸς κάθε ζητωκραυγῆς, κάθε χαιρετισμοῦ, κάθε ἐκδηλώσεως. Αὐτὸ ἦτο καὶ τὸ μοτίβο ὅλων τῶν εὐχῶν.—Καὶ στὴν Πόλι! Καὶ πρὸ τῆς μυριοσιόμου αὐτῆς κραυγῆς, ἡ

ὁ Βασιλεὺς ἔβγῆκε δι' ὀλίγα λεπτὰ εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἐχαιρέτισε στρατιωτικῶς. Ποῖον συμβολικὸν πλαίσιον! Ὁ ἐξώστης ἐνδεδυμένος ὅλος μὲ τὴν γαλανόλευκον, ἐπάνω ἕνα θαυμάσιον γαλανόλευκον ἐπίσης μέγα στέμμα καὶ ὑψηλά, πιὸ ἐπάνω, εἰς τὴν στέγην ἡ μεγάλη Βασιλικὴ σημαία. Κάτω, εἰς τὴν κεντρικὴν θύραν τοῦ Στρατηγείου ὅλα τὰ λάβαρα τῶν σωμάτων, τυλιγμένα μὲ γαλανόλευκες ταινίες, ἡ σημαῖες τῶν συνταγμάτων ἐπίσης.—Μήπως ὁ Κωνσταντῖνος δὲν συμβολίζει τὸ ἐθνικὸν ὄνειρον, τὸ ὄνειρον τῶν αἰώνων ποὺ ἔρχεται τώρα ἐδῶ νὰ πραγματοποιήσῃ;

Καὶ ὡς βεβαίωσις τῆς ἐγγιζούσης πραγματοποιήσεώς του, ἀνέβαινεν ἀπὸ τὰ πλήθη ἡ βροντερὰ ἰαχή:

—Καὶ στὴν Πόλι!....

ΤΗι ΥΠΕΡΜΑΧΩι ΣΤΡΑΤΗΓΩι

Ὅταν μετὰ παραμονὴν μιᾶς ὥρας εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Στρατηγείου, ὅπου ἐδέχθη τὰς ἀντιπροσωπείας τῶν λαϊκῶν σωματείων καὶ τῶν κοινοτικῶν σωμάτων, τῆς Ἀρμενικῆς καὶ Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος, τῶν Ἀιδιωτῶν κλπ. ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθε διὰ νὰ ἐπιβιβασθῇ πάλιν εἰς τὴν «Λήμνον» δι' ἁτμακάτου, τότε αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ ἔφθασαν τὰ σύνορα τῆς τρέλλας. Ἀπὸ γύρω, συνεχὲς ἠκούετο ἕνα «Ζήτω ὁ Βασιλεύς,» ὄχι πλέον ὡς λέξις ἀλλ' ὡς ἦχος τρικυμιώδης, ὡς ἐπιφώνησις μυριόγδουπος, τὴν ὁποίαν ἀντιλαλοῦσι καὶ τὸ κῦμα ἀκόμη μὲ τὸν παφλασμόν του ἐπάνω εἰς τὰ κρημνιδώματα τῆς ἀποβάθρας. Ἡ ἁτμοσφαῖρα ἐκρεμαίνετο ὅλη ἀπὸ τὰς ζητωκραυγάς, ὁ ἀέρας ἔφερνε πρὸς τὴν Βασιλικὴν ἀποβάθραν, ὅπου ἐστάθη δι' ὀλίγα λεπτὰ ὁ Βασιλεύς, ἔφερενεν ἕνα βουερόν, ἀδιάκοπον ἦχον εἰς τὸν ὁποῖον ἐμαντεύετο ἕνας πόθος, χωρὶς νὰ μαντεύωνται αἱ λέξεις. Καὶ ὁ πόθος ἦτο τόσον ἔντονος, ὅσον αἱ λέξεις ἀδύνατοι.—Καὶ στὴν Πόλι!....

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὁ διπλοῦς στίχος τῶν παλλεύκων κορασίδων ποὺ Τὸν ὑπεδέχθη καὶ Τὸν προέπεμπε τώρα, ἐγονάτισε. Τὰ κορίτσια ἤρχισαν νὰ Τοῦ φιλοῦν τὰ χέρια καθὼς ἐπερνοῦσε, ὑψηλὸς καὶ μεγαλειώδης. Κ' ἐκεῖνος τοὺς ἐχαΐδευε τὰ μαλλιὰ καὶ ἐχαμογελοῦσε. Τὸ χαμόγελόν του ἐξέφραζεν ὅλην τὴν ἱκανοποίησιν ἑνὸς ὀνείρου πραγματουμένου, ἀλλὰ καὶ τὴν πεποίθησιν τῆς συμπληρώσεώς του. Ἀπὸ γύρω, ἐντονώτεραι, τώρα, ἐσυνεχίζοντο αἱ βροντώδεις ἰαχαί. —Καὶ στὴ Πόλι!.. Καὶ ὡς νὰ ἐδίδετο τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμὴν ἡ ἀμοιβαία ὑπόσχεσις μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Λαοῦ Του διὰ τὴν ἐντελῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ Μεγάλου Ὀνείρου, ὁ χορὸς τῶν ἰδίων κορασίδων ἤρχισεν νὰ ψάλλῃ ἀργὰ τὸ τροπάριον τῆς ἀπελευθερωθείσης κ' εὐγνωμονούσης Πόλεως. «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια.....»

ΤΟΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΛΟΙ ΤΩΡΑ

Κατόπιν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Διαδόχου, τῶν Πρίγκιπων Νικολάου καὶ Ἀνδρέα, τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπεβιβάσθη τῆς ἁτμακάτου καὶ ἀνῆλθε πάλιν ἐπὶ τῆς «Λήμνου». Ἐκεῖθεν μετὰ παραμονὴν ἡμισείας ὥρας περίπου, ἐπεβιβάσθη εἰς τὴν «Ἀσπίδα» ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν τηλεβόλων καὶ τῶν κωδώνων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν κ' ἐξέπλευσε διὰ νὰ διαδράμῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον, κατὰ μῆκος τῆς προκυμαίας, ἀπὸ τοῦ Στρατηγείου μέχρι τῶν λουτρῶν, παρὰ τὴν ἀκτήν.

Ἡ προκυμαία ἐσαλεύετο ὅλη ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἐφόσον ἡ «Ἀσπὶς» ἐπροχωροῦσε πρὸς τὰ πλήθη, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπιτραπῇ ἡ ἀπὸ τοῦ Λιμεναρχείου μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς προκυμαίας πρὸς τὰ Λουτρὰ συγκέντρωσις, ἐφόσον ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν λιμένα ἔφθανε πρὸς τὸν κόσμον ὁ ἀντιλαλος τῶν ζητωκραυγῶν τῶν πληρωμάτων ὅλων τῶν πλοίων ποὺ οἱ ἄνδρες των εἶχαν ἀναρριχηθῇ εἰς τοὺς ἱστοὺς καὶ τὸ σύριγμα τῶν σειρήνων των ποὺ ἔλεγαν—Ἔρχε-ται, τὸ αἰσθημα ὅλης ἐκείνης τῆς συμπαγοῦς μάζης, ἐνεφάνιζε τὴν προκυμαίαν ὡς ἕνα τεῖχος ἀνθρώπων, ἐξεδηλώνετο εἰς ἀναρθρα ἐπιφωνήματα χαρᾶς, ἐνθουσιασμοῦ, τρέλλας, ὅτι ἔβλεπε τέλος τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Σμύρνην.

«ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΕ...»

Πῶς ἀλλοιῶς ἠθέλατε νὰ ἐκφράσουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπὶ πεντάωρον καὶ πλέον ἀναμένοντα ἐν συνωστισμῷ πλήθη, τὸ αἴσθημα ποὺ τὰ ἐπλημμύριζε, τὴν χαράν των, τὸν ἐνθουσιασμόν των, τὸ παραλήρημά των, δι' ἕνα γεγονὸς ποὺ ἐφαντάζοντο ὡς ὄνειρον καὶ ποὺ ἐπροβάλλετο τώρα ἐμπρὸς στὰ μάτια των, ὡς ἡ ἀπότερα πραγματικότης; Νὰ, ἐκεῖ, εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ, τριάντα μέτρα ὑπὸ τὴν ξηρὰν, διέκρινετο καθαρώτατα ὁ Βασιλεὺς καὶ πλάι Του ὁ Διάδοχος καὶ οἱ Πρίγκηπες, χαιρετῶντες ὅλοι συνεχῶς εἰς τὰ μυριόστομα ἐπιφωνήματα τοῦ λαοῦ. Τί ἔλεγαν ἀρά γε τὰ ἐπιφωνήματα αὐτά, ποὺ ἀπλώνοντο εἰς τὴν θάλασσαν, ὡσὰν βοὴ χωρὶς λέξεις, ὡσὰν πέρασμα δυνατῆς βροχῆς ἐπάνω εἰς τὸν ὠκεανόν; —Καὶ στὴν πόλι, Παλαιολόγε....

—Παλαιολόγε! Εἶνε ἡ χαρακτηριστικὴ σφραγὶς τῆς Βασιλικῆς δόξης, ὁ τίτλος αὐτός, ποὺ ἔδωσεν εἰς τὸν Βασιλέα ὁ λαὸς τῆς Σμύρνης. Ἕνα ὄνομα θρυλλικόν, δι' ἕνα ἥρωα θρυλλικόν. Μία εὐχὴ μὲ τὴν ὁποίαν θὰ προπέμψῃ μεθαύριον τὸν Κωνσταντῖ πρὸς τὴν Νίκην, ποὺ φτερουγίζει ἤδη, μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Σμυρναϊκοῦ λαοῦ, ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ἁγιὰ Σοφιά....

Ι. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΡΔΕΛΙΟ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ-ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σμύρνη, 2)15 Ἰουνίου.—Τὸ ἤρεμον ἕως τώρα καὶ εἰρηνικώτατον Κορδελιό, τὸ ὁποῖον ἦτο συνηθισμένον νὰ πλέῃ εἰς τοὺς παθητικοὺς τόνους τῶν Σμυρνιωτικων μελωδιῶν, μετεβλήθη διὰ μιᾶς εἰς κέντρον πολεμικόν. Εἶχε τὴν τιμὴν νὰ χρονολογηθῇ ἀπὸ τὴν γελαστὴν προκυμαίαν του τὸ Βασιλικὸν πολεμικὸν διάγγελμα πρὸς τὸν στρατόν.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ριχάρδου τοῦ Λεοντοκόρδου, ὁ ὁποῖος ἀποβιβασθεὶς ἐκεῖ μὲ τοὺς σταυροφόρους του, ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸ Σμυρναϊκὸν αὐτὸ προάστειον, οὐδέποτε βεβαίως τὸ Κορδελιὸ εἶδεν ὁμοίαν πολεμικὴν συγκέντρωσιν. Τὸ μνημόσυνον τοῦ Ριχάρδου ἔγινε κατὰ τρόπον ἀπρόοπτον τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὸ Διάγγελμα Προέκυψε συζήτησις περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Κορδελιοῦ, ἂν δηλαδὴ πρέπῃ νὰ γραφῇ μὲ ἕνα λάμβδα ἢ μὲ δύο καὶ μὲ ἐψιλὸν ἢ ὦτα. Ἡ συζήτησις αὕτη ἔφερεν εἰς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ περὶ τὸν Στρατηλάτην κύκλου τὸν σταυροφόρον Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας. Ἀφοῦ ἐπωνομάζετο *Coeur-de-lion*, τὸ Κορδελιὸ ἔπρεπε νὰ γραφῇ μὲ ἕν μόνον λάμβδα καὶ μὲ ἰῶτα.

Τὸ Κορδελιὸ κατέχει τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ ἀπέναντι τῆς Σμύρνης πλευρὰν τοῦ μυχοῦ τοῦ Σμυρναϊκοῦ κόλπου καὶ οἱ κάτοικοί του συμποσοῦνται εἰς 30 περίπου χιλιάδας. Ἀπὸ τὴν Σμυρναϊκὴν προκυμαίαν ἀπέχει ὀλίγον πλέον τῶν 2 χιλιομέτρων κατ' εὐθεῖαν —θαλασσίαν—γραμμήν. Διὰ ξηρᾶς, διὰ τοῦ γύρου τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου ἀπέχει πολὺ περισσότερον. Μὲ τὴν Σμύρνην συγκοινωνεῖ κάθε ὥραν δι' ἁτμοπλοίων τῆς «Ἑταιρείας τοῦ Κόλπου» τὰ ὁποῖα διανύουν τὸ θαλάσσιον διάστημα εἰς ἓν τέταρτον τῆς ὥρας.

Εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Κορδελιοῦ πιρατάσσονται αἱ ἐπαύλεις του μὲ τοὺς κήπους των. Εἶνε τὸ προσφιλὲς κέντρον διασκεδάσεως τῶν Σμυρναίων κατὰ τὸ θέρος. Ὁ θαλάσσιος ἄνεμος πνέει δροσερώτατος κάθε ἀπόγευμα ἰδίως κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Ἡ δὴ ὅμως ὅπως τοῦ Κορδελιοῦ ἤλλαξε ριζικῶς ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὅταν ἐγκαθιδρύθη ἐκεῖ ὁ Βασιλεύς. Εἶνε σήμερον τὸ Κορδελιὸ ἡ ἀνέλπιστος προσωρινὴ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ περιβόλου τῆς ἐπαύλεως, ἡ ὁποία μετεβλήθη εἰς στρατιωτικὸν ἀνάκτορον, μέσα εἰς δύο παλλεύκους σκοπιὰς μὲ τὸ βασιλικὸν στέμμα, ἐναλλάσσονται οἱ εὔζωνοι σκοποὶ μὲ τὴν χιονόλευκον φουστανέλλαν, ἡ ὁποία τόσον ἐνθουσιάζει τοὺς νέους ἐλευθέρους Ἴωνας ἀδελφούς μας. Λοχίας τῶν εὐζώνων ὁδηγεῖ τοὺς εἰσερχομένους διὰ νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ ὑπασπιστήριον καὶ ἀναγγέλλει τοὺς προσερχομένους διὰ συνεργασίαν.

Ποῦ κατέλυσεν.

Κορδελιό, 30)12.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, μετὰ τῆς ἀκολουθίας Του, κατέλυσεν εἰς τὴν ἐν Κορδελιὸ ἔπαυλιν Γιαγὰ-Κοτζὶα Σαριγκιάν.

Ἡ παρουσίασις τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Σωματείων.

Τὴν 6ην ἀπογευματινὴν ὥραν εἰς τὸ Κορδελιὸ μετέβησαν ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παπούλας καὶ ὁ Ὑπατος Ἁρμοστὴς κ. Στεργιάδης, προηγηθέντος πλέον τῶν 20 χιλιάδων λαοῦ, ζητωκραυγάζοντος καὶ ἐπευφημοῦντος ἐνθουσιωδῶς.

Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑποδέχονται ἀντιπρόσωποι τῶν Σωματείων, τῆς κοινότητος τῶν Ἀρμενίων καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς. Προσεφώνησε ὁ Τοῦρκος Δήμαρχος Χασὰν πασσᾶς, εὐχηθεὶς μεγάλυνσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόθων. Ἡ κ. Σταματιάδου προσεφέρεν εἰς τὴν Α. Μ. ἀνθοδέσμην, προσφωνήσασα ἐκ μέρους τῆς «Ἀδελφῆς τοῦ Στρατιώτου». Οἱ μαθηταὶ ψάλλουσι πατριωτικὰ ἄσματα. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς χαιρετᾷ λίαν συγκεκινημένος τὸ πλῆθος.

Ἡ Δοξολογία τοῦ Κορδελιοῦ

Σμύρνη, 31)13.—Τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Κορδελιοῦ ἐψάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Βασιλέως. Ὁ Βασιλεὺς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδέχετο ἐπιτροπὰς τῶν Κοινοτήτων Σμύρνης καὶ τῶν περιχώρων, αἵτινες ἐξέφρασαν τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸν Ἄνακτα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Δυναστείαν.

Ἡ Ἐνετικὴ ἑορτή.

Σμύρνη, 31 Μαΐου.—Τὴν νύκτα τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἡ Σμύρνη ἐγνώρισε τὸν λαμπρότερον καὶ ἐνθουσιωδέστερον πανηγυρισμόν. Τὴν 8ην ἑσπερινὴν ἤρξατο μεγαλοπρεπεστάτη Ἐνετικὴ ἑορτὴ, διαρκέσασα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου σχεδόν. Τὸ θέαμα τῶν ριπτομένων φωτεινῶν πυραύλων, τῶν διασταυρουμένων φωτῶν τῶν ἠλεκτρικῶν προβολέων τῶν πολεμικῶν, τῶν βεγγαλικῶν φώτων καὶ τῶν παμφώτων ἁτμακάτων καὶ φορτηγίδων αἵτινες διέσχιζον τὸν λιμένα ἀπὸ Σμύρνης εἰς Κορδελιὸ καὶ καὶ τἀνάπαλιν, ἦτο ἀπεριγράπτως μεγαλειῶδες. Εἰς τὸ φρούριον τοῦ Πάγου καὶ τὰ προάστεια Καρατάς, Γκιοζτεπὲ κλπ. ἦσαν τοποθετημένα πάμφωτα μεγάλα Βασιλικὰ μονογράμματα.

Τὴν 10ην τῆς νυκτὸς ἤρχισαν περιπλέουσαι τὸ Κορδελιὸ φορτηγίδες, ρυμουλκά, ἁτμάκατοι καὶ λέμβοι, καταστόλιστοι ἀπὸ ἄνθη, σημαίας καὶ φωτογραφίας τοῦ Βασιλέως ἐν ἀλλαλαγμῷ τοῦ ἐπιβαίνοντος αὐτοῖς πλήθους. Τὰ τοῦ λιμένος καὶ τὰ ἐργοστάσια ἐσύριζον καθ' ὅλην τὴν νύκτα ρυθμικῶς «Ἔρχεται» καὶ τὸ πλῆθος τὸ κατακλύσαν τὸ Κορδελιὸ ψάλλει πατριωτικὰ ἄσματα καὶ κραυγάζει ἐξαλλον «Ἔφθασε». Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν πριγκήπων παρηκολούθει τὴν ἑορτὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Λαοῦ Του καὶ τοῦ Στρατοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς ἐπαύλεως, ἔνθα κατέλυσεν.

Βασιλικὸν Διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν.

Κορδελιό, 31 Μαΐου.—Τὸ κείμενον τοῦ πρὸς τὸν στρατὸν Διαγγέλματος τοῦ Βασιλέως τὸ ὁποῖον θὰ κοινοποιηθῇ αὔριον δι' ἡμερησίας διαταγῆς ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στρατιῶται,

Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μὲ ἐκάλεσε καὶ πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς ὑμῶν. Δεχθῆτε τὸν ἐγκάρδιον τοῦ Βασιλέως χαιρετισμόν.

» Εἶμαι ὑπερήφανος διὰ σᾶς. Διὰ τὴν ἀποφασιστικότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεσθε τὸν ἀπελευθερωτικὸν τῆς φυλῆς ἀγῶνα ἐδῶ ὅπου ἀπὸ αἰώνων ἀκμάζει ὁ Ἑλληνισμός.

Δὲν ἀγνοεῖτε ποίας εὐγενοῦς ἰδέας εἶσθε ὑπέρμαχοι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐδάφους.

» Μάχεσθε ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς Ἑλληνικῆς ἡ ὁποία ἐδῶ ἐγέννησε τὸν ἀπαράμιλλον ἐκεῖνον πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ προκαλῇ τοῦ κόσμου τὸν θαυμασμόν.

» Ἡ ἀνδρεία σας ἐγγυᾶται τοῦ ἀγῶνος τὴν ἐπιτυχίαν, αἱ ἀρεταί σας ἐγγυῶνται ὅτι ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ τῆς νίκης σας θὰ ἀναθάλλῃ ἐφάμιλλος πρὸς ἐκεῖνον πολιτισμός. Καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ σεῖς θὰ εἶσθε οἱ δημιουργοί.

Ἄξιοι τῶν προγόνων σας θὰ κληροδοτήσητε εἰς τὰ παιδιά σας ἔργον ἀντάξιον ἐκείνων καὶ ὑμῶν.

» Στρατιῶται ἐπὶ τὸ ἔργον!

Ὅλοι ἡνωμένοι μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας, μίαν καὶ ἀδιαίρετον.

» Καὶ ἀπὸ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ἀποστολήν αὐτῆς, μεγάλην καὶ αἰωνίαν, τῆς ὁποίας ὅλοι εἴμεθα ὄργανα, ἐμπρὸς ἐπὶ τὸ ἔργον.

» Ὁ Βασιλεύς σας εἶνε μαζί σας, καὶ σᾶς ὁδηγῷ ἐκεῖ ποῦ ἡ ἐπιταγὴ τῆς πατρίδος μᾶς καλεῖ ὅλους.

» Ὁ Ὕψιστος θὰ εὐλογήσῃ τὸν δίκαιον ἀγῶνα μας.

Κορδελλιὸ 31 Μαΐου 1921.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ συμφάγῃ σοσσίτιον.

Κορδελιό,1)14 Ἰουνίου —Ἐκ πάντων τῶν σημείων τῆς ἑλληνικῆς παρατάξεως διαβιβάζονται πρὸς τὸ Ἀρχιστρατηγεῖον ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα περὶ τοῦ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ, ὃν προεκάλεσεν ἡ κατὰ σχηματισμοὺς ἀνάγνωσις τοῦ Διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν μαχόμενον στρατόν Του.

Ἐξ ὅλων τῶν μονάδων τοῦ μετώπου ζωηρὰ διατυποῦται καὶ ἀνυπόμονος ἡ παράκλησις νὰ ἴδουν τὸ ταχύτερον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Στρατηλάτην Βασιλέα.

Ὁ Ἀναξ λαβὼν μετὰ συγκινήσεως γνῶσιν τῶν διατύρων αὐτῶν ἐκδηλώσεων τῆς πρὸς Αὐτὸν λατρείας τῶν γενναίων μαχητῶν, εἶπεν:

—Βεβαιῶστε τὰ παιδιά ὅτι δὲν θ' ἀργήσω νὰ φάγω συσσίτιον μαζί τους.

Πολεμικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βασιλέως.—Οἱ Πρίγκιπες ἀποθεούμενοι.

Σμύρνη, 2 Ἰουνίου.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συνειργάσθη σήμερον διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ Στρατηγοῦ Παπούλα καὶ τοῦ Ἐπιτελάρχου κ. Λούσμανη διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπιθέσεως.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης διηύθυνε τὴν εἴδησιν περὶ ταχείας ἐπανόδου του εἰς Ἀθήνας. Ἡ παραμονή του ἐνταῦθα ἐπὶ μακρότερον κρίνεται ἀπαραίτητος.

Εἰς τὸ Κορδελιὸ συνεχίζεται πάντοτε τὸ προσκύνημα τοῦ κόσμου—διότι περὶ ἀληθοῦς προσκυνήματος πρόκειται. Τὰ ἀκτοπλοϊκὰ ἀτμόπλοια μεταφέρουν διαρκῶς μάζας κόσμου εἰς Κορδελιό. Ὁ Βασιλεὺς εὑρισκόμενος εἰς τὰ Ἀνάκτορα, θεατὴς δὲ συνήθως, προκαλεῖ ἀφάντασιν ἐνθουσιασμῶν.

Σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ Πρίγκηπες κατῆλθον δι' ἁτμακάτου εἰς τὴν θέσιν Μπαχρῆ Μπαμπᾶ τῆς Σμύρνης καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸ οἴκημα, ὅπου θὰ λειτουργήσῃ τὸ σμυρναϊκὸν Πανεπιστήμιον.

Ὁ περὶξ κόσμος, ἐφραπτὰς ἰδίως, ἀντιληφθεὶς τοὺς πρίγκιπας, συνέρρευσεν ἀμέσως μετὰ σημαιῶν, εἰκόνων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ταπήτων κλπ. καὶ συνεκροτήσεν ἄληθη διαδήλωσιν ὑπὲρ τῶν Πριγκίπων τοὺς ὁποίους, ἀπελθόντας τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ, ἔρρανον δι' ἀνθέων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πανεπιστημίου παρίστατο καὶ ὁ κ. Στεργιάδης.

Ἐμισθώθη εἰς τὸ Κορδελιὸ ἡ ἔπαυλις τοῦ Ἀρμενίου κ. Ἀβεντικιάν, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Μέγαρον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου. Τὴν ἔπαυλιν ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Γούναρης μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὴν μεσημβρίαν ἐξέδραμεν εἰς Μαινεμένην ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας μετὰ τοῦ ἐπιτελάρχου τῆς Μεραρχίας του κ. Γαβαλιᾶ. Ὁ Πρίγκηψ ἐπέστρεψε τὴν ἑσπέραν.

Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν ξένον Τύπον.

Παρίσιοι, 1)14 Ἰουνίου.—Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐδήλωσε πρὸς ἀνταποκριτὴν τῶν «Ταίμς», ὅτι εἶνε βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ τῆς ὁριστικῆς συντριβῆς τῶν Κεμαλικῶν.

Σμύρνη,3)16 Ἰουνίου.—Τὸ ἀπόγευμα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἀκροασιν τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν κ. Στεργιάδην, καὶ ἀκολούθως τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ «Ἡνωμένου Ἀμερικανικοῦ Τύπου» καὶ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου».

Ἡ ἀκρόασις τῶν ἀνταποκριτῶν διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἡ συνομιλία δὲ αὐτῶν μετὰ τῆς Α. Μ. διεξήχθη εἰς φιλικώτατον τόνον.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδήλωσεν εἰς αὐτούς, ὅτι εἶνε ἀπολύτως βέβαιος διὰ τὴν ἀσφαλῆ νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων, προσθέσας ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ ἐν Ἀνατολῇ προπύργιον τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἐν γένει, ἰδιαίτατα δὲ τῶν Ἀγγλικῶν συμφερόντων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν δεοίκησιν τοῦ κ. Στεργιάδη, τοῦ ὁποίου ἐπῄνεσε θερμὸν ἐγκώμιον.

Ὁ Βασιλεὺς ἐξεδήλωσε μεγάλην χαρὰν διὰ τὴν γενομένην Αὐτῷ ἀθόρυβον καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τοῦ Σμυρναϊκοῦ λαοῦ, οὗτινος ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐξακολουθεῖ ἀδιάκοπος.

Ἡ Α. Μ. μετὰ τὴν συνομιλίαν Του μετὰ τῶν ξένων δημοσιογράφων, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἐξώστην τῶν Ἀνακτόρων. Τὸ πλῆθος ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει Αὐτοῦ ἐξεράγη εἰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας, τὰς ὁποίας ἀντελήφθησαν οἱ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐξερχόμενοι τῶν Ἀνακτόρων ξένοι ἀνταποκριταί.

Κουμπάρος καὶ εἰς τὴν Σμύρνην

Σμύρνη, 3)16 Ἰουνίου.—Εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Κορδελλιοῦ προῆλθε σήμερον ὁ τετραετὴς ἀβάπτιστος υἱὸς τοῦ κ. Τζιμμρίν, κρατῶν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν παρείχετο ἡ πληροφορία τῶν γονέων τοῦ νεαροῦ ἀβαπτίστου, ὅτι οὗτοι ἀνέμενον τὴν ἐπάνοδον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅπως βαπτίσουν τὸν υἱόν των, διετυπούτο δὲ ἡ παράκλησις ὅπως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς δεχθῇ καὶ γίνῃ ἀνάδοχος.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὴν παράκλησιν καὶ κατ' αὐτὰς θὰ γίνῃ ἡ βάπτισις.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀριθ. 961)21.

Μεταξύ

Ν. Ι. Σ. Δρουσιώτη ἐκ Λαρνακος Ἐνάγοντος,

καὶ

Μιχαὴλ Σ. Σκορδέλλη ἐκ Λευκωσίας νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῷ Ἐναγομένῳ,

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 6ην Αὐγούστου 1921, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9ην τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἤστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀμελήσητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ: £200. 0. 0. ὑπόλοιπον ἐκκεκαθαρισμένου καὶ παραδεδεγμένου λογαριασμοῦ, τόκον νόμιμον ἀπὸ σήμερον μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀγωγῆς ταύτης.

Ἐξεδόθη τῇ 6 Ἰουνίου 1921.

Δι' Ἐνάγοντα

(Ὑπογρ.) Σ. Γ. ΣΤΑΥΡΙΝΑΚΗΣ

Δικηγόρος.

Πιστὸν ἀντίγραφον

Πλ. Κλ. Μιχαηλίδης

Διὰ Π. Ε. Δ. Δ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ

ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ

Ἀριθ. 961)21.

Μεταξύ

Ν. Ι. Σ. Δρουσιώτη ἐκ Λάρνακος Ἐνάγοντος,

καὶ

Μιχαὴλ Σ. Σκορδέλλη ἐκ Λευκωσίας νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Σταυρινάκη δικηγόρου διὰ τὸν ἐνάγοντα δι' ἧς ἐξαιτεῖται Διάταγμα διατάττον τίνι τρόπῳ ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ θὰ θεωρηθῇ ὡς δεόντως γενομένη ἐπὶ τοῦ ἐναγομένου ὅστις ἀπουσιάζει ἐκ Κύπρου καὶ ἡ διαμονὴ αὐτοῦ τυγχάνει ἄγνωστος, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναγνὸν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τὴν κατατεθεῖσαν ὑπὸ ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος, τὸ Δικαστήριον το

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΗΣ Δ^ΟΥ ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΑΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ

Προσφιλεῖς μου μαθήτριαι,

Ἀντιλαμβάνομαι πλήρως ποῖα συγκινήσεως συναισθήματα ταράττουσι τὴν ἁγνὴν ψυχὴν ὑμῶν κατὰ τὴν ἁπλῆν ἀλλὰ καὶ σπουδαίαν ταύτην στιγμήν, τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν οἱ πτερὸ τὸ τελευταῖον οἰκειότητος βλέμμα ἐν τῇ σχολικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ καὶ ἀναπνέετε διὰ τελευταῖαν φορὰν τὸ μυροῦμένον καὶ πνευματικῶς ζῴογον ἄρωμα τῆς σχολικῆς ἀτμοσφαίρας.

Ναί, μαί δηλώνουσι ταῦτα οἱ ὑγροὶ ὀφθαλμοί σας καὶ τῆς καρδίας ὑμῶν οἱ ἀθῶοι παλμοί, τὸν ἦχον τῶν ὁποίων φέρει μέχρις ἐμοῦ ἀόριστόν τι καὶ ἀκαθόριστον συναίσθημα, καὶ ἀντίληψις ἐκ τῆς ἀδόλου καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐκπηγάζουσα εἰσδύω καὶ πάλιν διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὰ βάθη τῆς ἀγνῆς ὑμῶν ψυχῆς καὶ ἀτενίζω μὲ τῆς ψυχῆς τοὺς ὀξεῖς ὀφθαλμοὺς τοὺς φόβους καὶ τὰς ἀμφιβολίας, τὴν ἀγωνίαν καὶ ἀπορίαν διὰ τὸ ἄγνωστον τὸ ὁποῖον ἤδη διανοίγεται ἐνώπιον ὑμῶν.

Καὶ μὲ χαρὰν ἀληθῶς μεγάλην καὶ ὑψηλήν, βλέπω ὑμᾶς εἰς τῆς ζέουσης αὐτῆς ἀμφιβολίας, τὴν κρισίμον στιγμήν, νὰ στρέφητε τὸ ψυχικὸν ὄμμα πρὸς τοὺς φωτεινοὺς καὶ διαυγεῖς ὁρίζοντας τῆς σχολικῆς σας ζωῆς καὶ ν' ἀναζητῆτε ν' ἀρυσθῆτε ἐκεῖθεν τὰς ἀναγκαίας συμβουλὰς καὶ παραινέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὡς εἰς σωτήρια στηριζόμεναι θὰ δυνηθῆτε ἀσφαλῶς νὰ διαπλεύσητε τὸν ἀχανὴ καὶ ἀτέρμονα ὠκεανόν, ὅστις διανοίγεται ἤδη ἐνώπιόν σας.

Διὰ τοῦτο ἡ ψυχή μου, ἥτις τοσάκις μέχρι τοῦδε ὠδήγησε καὶ ἐστήριξεν ὑμᾶς ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ καὶ ἀπορίᾳ σας ταύτῃ ἥτις μεθ' ὑμῶν τοσάκις παραινετικῶς συνωμίλησε, διαγράφουσα τὴν πορείαν, ἣν ὀφείλετε ν' ἀκολουθήσητε εἰς τὸν μεγάλον καὶ δύσκολον αὐτὸν πλοῦν καὶ ἥτις προσεπάθησε παντὶ τρόπῳ νὰ καταστήσῃ ὑμῖν ἀντιληπτὴν καὶ διαγράψῃ ὡς οἷόν τε ἀκριβέστερον τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τοῦ νέου σταδίου, τῆς νέας φάσεως τῆς ζωῆς, εἰς ἣν μετ' ὀλίγας στιγμὰς πρόκειται νὰ εἰσέλθητε, ἐογομένη καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην πρόθυμος ἀρωγὸς εἰς τὰς ψυχίας σκέψεις σας καὶ τὰ συναισθήματά σας ἀνακεφαλαιοῖ καὶ πάλιν ἐν συντόμῳ τὰς ἀναγκαίας συστάσεις καὶ παραινέσεις.

* * *

Ζωηρὰν καὶ τερψίθυμον τὴν ἐλπίδα ἐστήριξεν ἐφ' ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου Ἑλληνίδες, ἡ μεγάλη πλὴν πολυπαθὴς ἡμῶν Πατρίς.

Ἀποβλέπει πρὸς ὑμᾶς ὡς πρὸς τὴν μόνην πηγὴν τῆς εὐτυχίας της, διότι εἰς χεῖρας ἡμῶν ἀναθέτει τὴν διάπλασιν καὶ μόρφωσιν τοῦ χρυσοῦ μέλλοντός της καὶ εἰς ὑμᾶς ἐμπιστεύεται πᾶν ὅ,τι πολύτιμον καὶ ἱερὸν κέκτηται. Ζητεῖ, ἵνα ὁ οἶκός σας καταστῇ φυτώριον πίστης χριστιανικῆς καὶ ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ ἵνα ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ὑπάρξεων, ὧν ἡ μόρφωσις καὶ διάπλασις ἐπ' ἀνατεθῇ ὑμῖν, καλλιεργῆτε ἀόκνως καὶ ἐπιμελῶς τὰ ἀμάραντα ἄνθη τῆς ἁγνῆς καὶ ἀληθοῦς φιλοπατρίας, τῆς βαθείας καὶ ἀνυποκρίτου εὐσεβείας καὶ τῆς φανατικῆς καὶ ἐπιμόνου προσηλώσεως εἰς τὰ πάτρια ἤθη καὶ ἔθιμα.

Ἀτενίζει πρὸς ὑμᾶς ὡς πρὸς εὐσεβεῖς καὶ πανάγνους ἱερείας θυούσας ἀδιαλείπτως, πρὸ τοῦ παλλαϊκοῦ ρωμοῦ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας ἄκον τῶν ψυχικῶν ὑμῶν ἀρετῶν τὸ εὐγενὲς ἄρωμα καὶ ἐν τῇ σπάσει καὶ κινήσει ταύτῃ τῆς ὡραίας προσευχῆς ἐξιδανικευούσας τὸν ἀπαράμιλλον τύπον τῆς εὐσεβοῦς καὶ φιλοπάτριδος Ἑλληνίδος μητρός.

Ποθεῖ ὑμᾶς σεμνώματα ἀξιομίμητα ἐν τῷ οἴκῳ καὶ κοσμήματα ἀληθῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ταῖς ποικίλαις ὑμῶν πρὸς αὐτὴν σχέσεσιν διαπρυσίους κήρυκας τῶν ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν διδαγμάτων τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων καὶ πιστὰς θεματοφύλακας τῶν ἱερῶν καὶ τιμίων αὐτῶν παραδόσεων.

Φανῆτε λοιπὸν κατὰ πάντα τὸν βίον ὑμῶν ἀντάξιοι τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων προσδοκιῶν της καὶ δικαιώσατε πλήρως τὰ ὄνειρα, ἅτινα πρὸς ὑμᾶς ἀπορλέπουσα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός της ἔπλασε.

Μὴ γένητε ἐπιλήσμονες τοῦ ὑψηλοῦ καὶ σπουδαίου ὑμῶν προορισμοῦ τούτου καὶ κλείσατε βαθέως εἰς τὴν ψυχήν σας τὰς τελευταίας ταύτας πρὸς ὑμᾶς παραινέσεις μου.

Καὶ τότε, ὅταν σωμφώνως πρὸς ταύτας ζήτε, ὅταν αἱ πράξεις ὑμῶν ἐναρμονίζωνται πρὸ τῆς ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς ὑγιοῦς συνειδήσεως τὰς εὐγενεῖς ἀπαιτήσεις, θέλετε αἰσθανθῇ ἐν τῷ βίῳ ὑμῶν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν, εὐδαιμονίαν, ἥτις θὰ παρέχῃ εἰς ὑμᾶς τὴν δύναμιν ν' ἀντιμετωπίσητε θαρραλέως πᾶσαν κακὴν καὶ ἀντίξοον περίστασιν καὶ ὑπερνικήσητε ἀσφαλῶς πᾶν κώλυμα, ὁσονδήποτε ἰσχυρὸν καὶ ἂν εἶνε τοῦτο. Ἔχετε πολλὰ πρὸς τοῦτο ἐφόδια, ἀλλ' ἔχετε ἀνάγκην καὶ ἄλλων ἀκόμη· ἡ ἐντιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἐ γάσία, ἥτις θὰ καθιστᾷ ὑμᾶς ἀνεξαρτήτους καὶ ἰσχυρὰς καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς πνευματικῆς ὑμῶν ἀναπτύξεως, εἶνε ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, ἅτινα πρέπει νὰ προσθέσητε εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, ἄλα δὲ ταῦτα ὁμοῦ θὰ παράσχωσιν ὑμῖν τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ ὑμῶν.

Ἐργάζεσθε λοιπὸν πάντοτε καὶ βαδίζετε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἐχαράξαμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος θέλουσι στηρίζῃ καὶ βοηθῇ πάντοτε τὰ βήματά σας.

ΕΛΕΝΗ Γ. ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ.

ΑΙ ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛ. ΖΗΤΗΜΑ

Ρώμη, 5)18 — Ὁ λόρδος Κάρζον ἔφθασε χθὲς τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν εἰς Παρισίους, σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσουν αἱ συνεννοήσεις αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Μπριάν.

Ὁ λόρδος Κάρζον θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Δευτέραν εἰς Λονδῖνον.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν χθεσινὴν πληροφορίαν τοῦ πρακτορείου Στέφανι, ἀγγέλλεται σήμερον ἡμιεπισήμως, ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας Μπονὶ Λογκάρε δὲν θὰ μετάσχῃ τῶν συζητήσεων τῶν κ. κ. Κάρζον καὶ Μπριάν. Ἡ Ἰταλία θὰ κρατῆται ὅμως ἐνήμερος τῶν συζητήσεων.

Τὸ «Μεσσατζέρο» σχετικῶς γράφει ὅτι ἡ ἀπουσία τῆς Ἰταλίας ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων τούτων εἶνε τόσῳ μᾶλλον αἰσθητή, καθόσον ὁ κ. Βενιζέλος εὑρίσκεται ἤδη εἰς Παρισίους.

Ἐκ Παρισίων πληροφορίαι βεβαιοῦν, ὅτι ὁ λόρδος Κάζον θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν κ. Μπριὰν πρὸς συζήτησιν σχέδιον ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει συμβιβασμοῦ τῶν δύο ἐμπολέμων.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφει, ὅτι ὁ λόρδος Κάρζον ποιεῖται ἄμεσον καὶ ἔντονον ἐπέμβασιν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς ἐν Ἀγκύρᾳ, ὅπως δεχθῶσιν ὅρους τινὰς εἰρήνης ἐπὶ ἀπειλῇ εἰδικῶν μέτρων. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν διαθέτουν μέσα ποδὸς ἐπιβολὴν τῶν θελήσεών των, εἶναι δύσκολον νὰ ἐξευρεθῶσιν ὅροι ἀποδεκτοί. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ παραιτηθῇ τοῦ σχεδίου της ὅπως ἀφήσῃ φρουρὸν Ἑλληνικὴν ἐν Σμύρνῃ, ἐκφράζονται ὅμως φόβοι ὅτι οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ θὰ ἐπιμένουν καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Θράκης ἐπότε ὁ Κωνσταντῖνος θὰ ποστιθῇ «νὰ παίξῃ ἄλα γιὰ ἄλα». Ὁ «Χρόνος» καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναμείνουν οἱ Σύμμαχοι καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Μπεκὴρ Σάμὴ καὶ τοῦ Φραγκλίνου Μπουιγιόν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι αἱ συνεννοήσεις τῶν κ.κ. Κάρζον καὶ Μπριὰν δὲν πρόκειται νὰ καταλήξουν εἰς ἀποφάσεις. Πρόκειται, φαίνεται περὶ ἁπλῆς ἀνταλλαγῆς βλέψεων.

Τὸ «Μεσσατζέρο» γράφει, ὅτι λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀμέσων κινδύνων, πρέπει τὸ σχέδιον τοῦ Κάρζον νὰ συζητηθῇ ἀμέσως καὶ ν' ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς ἐμπολέμους ἐντὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, αἵτινες θὰ εἶνε λίαν ἀποφασιστικαὶ διὰ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα.

— **Ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ βοήθεια ἢ ἐνθάρρυνσις τοῦ Κωνσταντίνου.**

Παρίσιοι, 5)18 Ἰουνίου — Ὁ «Χρόνος» ἀφιερῶν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Κάρζον, εὐχεται εἰς αὐτὸν τὸ «καλῶς ἦλθε», καὶ προσθέτει, ὅτι ἐὰν τὸ «Ντέιλυ Τέλεγραφ» εἶνε καλῶς πληροφορημένον ἐπὶ των προθέσεων τοῦ Φάρειν Ὄφφις, ἀφοῦ ἐγράφη σήμερον, ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ θεωρήσωμεν τοὺς Κεμαλικοὺς ληστάς, ὡς τοὺς πραγματικοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ, φαίνεται βεβαιον κατὰ τοὺς Ἄγγλους, ὅτι ἡ κοινὴ πολιτικὴ θὰ συνιστατο εἰς τὸ νὰ βοηθήσωσιν ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐνθαρρύνωσι τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Τούρκων, ἀρκεῖ μόνον ἡ Ἑλλὰς ν' ἀποδεχθῇ νὰ περιοσταθῇ συνετῶς τὴν νίκην της καὶ μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας κατὰ τῶν Κεμαλικῶν νὰ συναφθῇ εἰρήνην συμβατικὴν ὑπὸ τὰ εὐμενὲς ὄμμα τῶν Συμμάχων.

Ὁ «Χρόνος» προσθέτει, ὅτι δὲν γνωρίζει ἐὰν ὁ λόρδος Κάρζον ἀποδέχεται τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς τὸ ἐπικρίνει ὅμως ὁ «Χρόνος», καταλογίζων εἰς αὐτὸ δύο ἐλαττώματα: 1) Τὰ βέβαια ἄτοπα τὰ ὁποῖα ἐγκλείει καὶ 2) ὅτι τὰ πλεονεκτήματα του εἶνε μόνον ὑποθετικά. Προσθέτει δὲ ὅτι, ἂν οἱ Σύμμαχοι ἤθελον ἀκολουθήσει τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ἐξετίθεντο καὶ εἰς τοὺς κινδύνους τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως καὶ τὸ τοιοῦτον δὲν φαίνεται ἐπιθυμητόν, οὔτε διὰ τὸ κοινὲν συμφέρον τῶν Συμμάχων, οὔτε διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν ἰδιαιτέρως, διότι εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θὰ ἀνέστελλε τὴν ἐπίθεσιν, ὅπως συνάψῃ εἰρήνην, μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας.

Ἀπορρίπτων λοιπὸν τὸ σχέδιον τοῦτο ὁ «Χρόνος» φρονεῖ, ὅτι ὁ λόρδος Κάρζον πιθανῶς θὰ ἔχῃ σκεφθῇ ἄλλην πολιτικὴν προβλέπουσαν ἐπέμβασιν τῶν Συμμάχων ἀπὸ τοῦδε ὅπως ἐπιβάλωσιν εἰς τοὺς ἐμπολέμους λύσιν δικαίαν. Προσθέτει δέ, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἠρνοῦντο νὰ δεχθῶσι τοῦτο, θὰ τοὺς ἐγκατέλειπον εἰς τὴν τύχην των, καὶ ὡσαύτως, ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἠρνοῦντο, τότε θὰ ὑποστήριζον οἱ Σύμμαχοι τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ πιστεύει ὁ «Χρόνος» ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἐξευρεθῇ λύσις δικαία καὶ ἔτι ὀλιγώτερον νὰ ἐπιβληθῇ. Καταλήγων δὲ βεβαιοῖ, ὅτι ὑποδεικνύει τὰ κωλύματα τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ὄχι διὰ νὰ γεννήσῃ τὴν ἀπελπισίαν περὶ εὑρέσεως εἰρηνικῆς λύσεως, ἀλλ' ὅπως συστήσῃ νὰ ἐξετασθῇ ἡ κατάστασις καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰρήνη.

— **Ὁ κ. Μπριὰν διὰ τὸ Ἀνατολικόν. Ἡ πομονὴ καὶ σύνεσις.**

Παρίσιοι, 5)18.—Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε διὰ ψήφων 427 κατὰ 116 τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κομμουνιστοῦ Κασὲν ἐπὶ τῶν συμβάντων τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ κ. Μπριὰν ἐδήλωσεν, ὅτι πᾶσα συζήτησις κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν θὰ ἦτο πρόωρος καὶ ἐπικίνδυνος. Σοβαρεῖς τινές, αἵτινες ἐγένοντο ἐν Ἀγκύρᾳ, ἀποδεικνύουσι τοῦτο. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ περιπλέξῃ τὴν χώραν μετ' ἐλαφρότητος εἰς πολεμικὴν περιπέτειαν. Οὐδὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρεκκλίνῃ τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν καθώρισε Μὲ ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ πολλὴν σύνεσιν θὰ καταλήξωμεν εἶπεν ὁ κ. Μπριὰν, εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, πρὸς πατροπαράδοτα συμφέροντα τῆς Γαλλίας.

— **Τὸ φιλελληνικὸν ρεῦμα αὐξάνει ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀπὸ ποίους ὅρους δέχονται διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Κεμαλά.**

Ρώμη, 5)18 Ἰουνίου.—Κατὰ τηλεγραφημα ἐκ Παρισίων πρὸς τὸ «Μεσσατζέρο», τὸ φιλελληνικὸν ρεῦμα ἐν Ἀγγλίᾳ αὐξάνει ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἑρμηνεύεται ὡς ἐπιθυμία συμφωνίας μετὰ τῆς Γαλλίας πρὸς κοινὴν δράσιν ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ ἄποψις, ἣν ὑποστηρίζει ὁ λόρδος Κάρζον, εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε διατεθειμένη νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τῆς Ἀγκύρας, καθὼς συμβουλεύουν οἱ Γάλλοι, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ Γαλλία νὰ ἐπέμβῃ ἐναντίον τοῦ Κεμαλ καὶ νὰ βοηθήσῃ ἐνόπλως τὴν Ἑλλάδα, ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ διαπραγματεύσεις ἠθελον μείνει ἄνευ ἀποτελέσματος.

— **Προσωρινὴ συμφωνία. Ὄχι γενικὴ Ἀγγλο-Γαλλικὴ συμμαχία.**

Παρίσιοι 5)18. Τὸ «Νταίηλυ Τελεγραφ» βεβαιοῖ, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως τῶν κ. Κάρζον καὶ Μπριὰν θὰ εἶναι οὐχὶ ἡ γενικὴ Συμμαχία, ἀλλὰ μόνον προσωρινὴ Ἀγγλογαλλικὴ συμφωνία. Προσθέτει δὲ ὅτι κατὰ τὸ διάφορον λόγον, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπίθεσις ἀνεβλήθη, οἱ Σύμμαχοι δὲν εἶναι πλέον τόσον ἀνήσυχοι ὅσον κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διὰ τὸν Ἀνατολικὸν κίνδυνον.

— **Ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα θὰ ἔχουν αἱ συνεννοήσεις.**

Παρίσιοι 5)18.—Αἱ συνεννοήσεις τῶν κ. κ. Κάρζον καὶ Μπριὰν θὰ ἔχωσιν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, μὴ μετέχοντος αὐτῶν τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλίας.

— **Ὁ κ. Πουανκαρὲ κατὰ τῆς Ἀγγλογαλλικῆς συμμαχίας.**

Ρώμη, 5)18—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ἡ «Ἐπιθεώρησις τῶν δύο Κόσμων» γράφει ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ εἶναι ἐναντίον Ἀγγλογαλλικῆς συμμαχίας.

ΜΙΛΤΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἀναλαμβάνει ἀντιπροσωπείας Αὐτοκινήτων, ἐκτελωνίσεις, προμηθείας κ.τ.λ.

ΡΡΑΦΕΙΟΝ εἰς τὸ Ἁλοπωλεῖον *West Wasar*, εἰς τὸν κεντρικώτερον δρόμον (6—1).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

Τὴν π. Κυριακὴν ὁλόκληρον σχεδὸν ἀπερρόφησαν ὡς πρὸς τοὺς ἐν διαφερομένους προσωπικῶς καὶ τοὺς φιλομούσους καὶ τὰς Κοινοτικὰς ἀρχὰς αἱ σχολικαὶ τελεταὶ τοῦ Παρθεναγωγείου Ἁγ. Ἀντωνίου κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας καὶ τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν κατὰ τὰς μεταμεσημβρινάς. Τὸ πρόγραμμα τῶν τελετῶν ἦτο τὸ καθιερωμένον ὥστε νὰ περιττεύῃ ἐντελῶς λεπτομερὴς ἀναγραφή.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ἡ Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου Δις Ἰουλία Πικῆ μετὰ συστολῆς εὐλόγου προλογίζεται εἰς τὴν λογοδοσίαν αὐτῆς ὅτι μετὰ δισταγμὸν πολὺν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν διὰ νὰ μὴ φανῇ ἀγνωμονοῦσα πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν καὶ διότι ἐγνώριζεν ὅτι διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ τῆς ὁλοψύχου εἰς τὸ καθῆκον ἀφοσιώσεως θὰ ἐνίκα τὰς ἐλλείψεις αὐτῆς.

Ἀφοῦ δὲ ηὐχαρίστησε τὰς συναδέλφους αὐτῆς προσέθεσε τὰ ἑξῆς διὰ τὸν κ. Καταλᾶνον:

«Ὅλαι δὲ τώρα συνηνωμέναι ἀποστέλλομεν τὰς θερμότατας εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ἐν ἐξορίᾳ εὑρισκόμενον κ. Νικόλαον Καταλᾶνον τοῦ ὁποίου πάντες γνωρίζομεν τὸν ζωηρὸν καὶ ἀδιάπτωτον πρὸς τὰ σχολεῖα ζῆλον καὶ τὴν πατριωτικὴν πρὸς αὐτὰ μέριμναν. Μετὰ συγκινήσεως θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὰς ἐνθουσιώδεις πρὸς τὰς μαθητρίας μας διδασκαλίας καὶ πατριωτικὰς παραινέσεις του καὶ τὸ θάρος τὸ ὁποῖον ἐνέπνεε καὶ πρὸς διδασκούσας καὶ πρὸς διδασκόμεναι διὰ τῶν τακτικῶν πρὸς τὸ Παρθεναγωγεῖόν μας ἐπισκέψεών του. Εἴμεθα δὲ βέβαιαι ὅτι εἰς τὴν προτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εὑρισκόμενος τώρα θὰ παρακολουθῇ νοερῶς τὰς τελεταὶς ταύτας τῶν σχολείων ὑπὲρ τῶν ὁποίων πάντοτε τοσοῦτον ἐνδιεφέρετο».

Αἱ μαθήτριαι τοῦ Παρθεναγωγείου ἀνῆλθον κατὰ τὰ διαρρεύσαν σχολικὸν ἔτος εἰς 257 ἐξ ὧν 24 ἀποχοῦνται καὶ χάρις εἰς τὴν συχνὴν ὑπαίθριον διδασκαλίαν ἀπέλαυσαν ἀξιοσημειώτου ὑγείας. Ἡ ἠθικὴ καὶ διανοητικὴ πρόοδος τῶν μαθητριῶν ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικαὶ ὑπὲρ τῆς δευτέρας δὲ κατεβλήθη ἐπίμονος προσπάθεια ὅπως ἀπαλλαγῶσιν αἱ τρόφιμοι τὴς πνευματοκτόνου μηχανικῆς μαθήσεως καὶ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν δι' αὐτενεργείας ἀπόκτησιν μονίμων γνώσεων.

Μετὰ τὴν ὑπόμνησιν περὶ σχολ. κτιρίου ὑγιεινοῦ καὶ ἄλλων ἐλλείψεων ἐπέστεψε τὸν παρθενικὸν λόγον αὐτῆς ἡ πρωτόπειρος ἀλλ' ἔνζηλος διὰ τὸ σχολεῖον Διευθύντρια διὰ λαμπροῦ ἐπιλόγου εἰς τὸν ὁποῖον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ τελετὴ τοῦ προσεχοῦς ἔτους διεξαχθῇ ἐνώπιον Ἑλληνικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐθνικὴν ἱκανοποίησιν τῆς πολυπαθοῦς Ἑλληνικωτάτης Πατρίδος μας.

ΑΣΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Κατὰ τὴν 4ην μ. μ. ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῶν Ἀστικῶν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς Ἁγ. Σάββα. Ὁ Διευθυντὴς κ. Χ. Μαραθεύτης ἀνέγνωσε λογοδοσίαν κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ εἰς τὰς δύο Ἀστικὰς ἐφοιτησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 616 μαθηταί, 300 εἰς τὴν Σχολὴν Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ 316 εἰς τὴν Ἀστικὴν Ἁγ. Σάββα, ἀπελύθησαν δ' ἐξ αὐτῶν 22 ἐκ τῆς πρώτης καὶ 35 ἐκ τῆς δευτέρας. Ὁ κ. Μαραθεύτης ἀπέκρουσε μετὰ τοῦτο μετὰ τῆς μεγαλυτέρας εὐκολίας σχετικὰς γνώμας περὶ διαρρυθμίσεως τῶν Ἀστικῶν σχολῶν παραστήσας μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας ὡς ἀνεφάρμοστον καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Κέρσενστάϊνερ, τοῦ διασήμου συγγραφέως τοῦ «Σχολείου ἐργασίας». Ἔχει ὅμως, εἶπεν, ἴδιον σχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐλπίζει ὅτι θὰ κατορθωθῇ, ἂν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ προστεθῶσι μαθήματα πρακτικὰ εἰς τὸ ὑπάρχον πρόγραμμα.

Μετὰ τὴν γραπτὴν λογοδοσίαν καὶ προφορικῶς ἐπεν ὀλίγα περὶ «διαφθορᾶς» τῶν μαθητῶν συστήσας πρὸς τοὺς γονεῖς προσοχὴν καὶ πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν αὐστηρὰν παιδονομίαν.

Τέλος προέβη εἰς ἐπίδοσιν τῶν Ἀπολυτηρίων ἐπαινέσας μερικοὺς ἐκ τῶν μαθητῶν ἀριστεύσαντας λησιονήσας ὅμως καὶ ἄλλους διὰ τοὺς ὁποίους ὑπεμνήσθη ὑπὸ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Ἁγ. Σάββα.

Τὴν τελετὴν διεπόμπευαν ἄσματα καὶ ἀπαγγελίαι ὑπὸ μαθητῶν ἐπέστεψε δὲ ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος.

ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΔΩΡΕΑ ΚΥΠΡΙΟΥ

Εἰς Αἰγυπτιακὰς καὶ Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας παρέχονται ἐκτενεῖς πληροφορίαι διὰ τὸν θάνατον ἐγκρίτου Κυπρίου ἐκ Λεμεσοῦ ἐγκατεστημένου ἀπὸ ἐτῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοῦ **Βασιλείου Σιβιτανίδου.** Ὁ θάνατος συνέβη τὴν 3)16 Ἰουνίου.

Ὁ ἀοίδιμος Σιβιτανίδης ἐπὶ πολλὰ ἔτη διετέλεσεν ἐπίτροπος τῆς Κοινότητος, εἰργάσθη δὲ μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου, ἀπὸ τινων ὅμως ἐτῶν εἶχεν ἀποσυρθῆ πάσης κοινοτικῆς δράσεως καὶ διήγετο τὰς ἡμέρας του ἐν ἐπικοινωνίᾳ καὶ συναναστροφῇ ὀλίγων παλαιῶν καὶ ἀχωρίστων φίλων.

Ὁ Σιβιτανίδης ἦτο κάτοχος μεγάλης περιουσίας ἀποκτηθείσης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀποθανόντος πρό τινων ἐτῶν ἀδελφοῦ του καὶ αὐξηθείσης δι' αὐστηρᾶς οἰκονομίας. Ἀλλὰ διὰ πολλοὺς δὲν ἦτο μυστικὸν ὅτι ὁ Σιβιτανίδης προώριζε μετὰ θάνατον τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν, γενικῇ δ' ἐπεκράτει ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ διαθήκη του, θὰ διαιωνίζῃ τὴν μνήμην τοῦ ἀθορύβου καὶ ἀνεπιδείκτου πατριώτου.

Ἡ διαθήκη του.

Ἠνοίχθη τὴν 4ην Ἰουνίου πρὸ τοῦ Προξεν. Δικαστηρίου ἡ διαθήκη τοῦ Βασιλείου Σιβιτανίδου, φέρουσα χρονολογίαν 12 Ἰουνίου 1917 καὶ κατατεθοῦσα τὰς δύο προηγουμένας.

Γενικὸν κληρονόμον τῆς κινητῆς περιουσίας του ἐγκατέλιπε τὸ Ἔθνος, ὅπως διὰ τῶν χρημάτων ἐγερθῇ ἐν Ἀθήναις Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ἢ Βιομηχανιῶν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ὅτι «ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφῶν Σιβιτανίδη.» Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας ἐπιθυμεῖ ὅπως κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως διὰ τῶν τόκων συντηρῆται ἡ Σχολή. Εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στόλον καταλείπει 2 χιλ. λίρας.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Ἀλεξανδρείας καταλείπει 1000 λ. ὅπως δι' αὐτῶν συντηροῦνται 2 κλῖναι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον. Ἐπίσης διαθέτει ἀνὰ £100 εἰς τὴν Φιλόπτωχον καὶ Ἐν.Π.Β. 200 λ. καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Εἰς τὴν ἀδελφήν του

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η. Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς π. Κυριακῆς εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ἁγ. Βαρβάρας τοῦ προαστείου Καϊμακλίου καὶ ὡμίλησεν ἐρμηνεύσας τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς ἡμέρας καταλήξας εἰς θέσεις πρὸς τοὺς κατοίκους πρὸς ἀνέγερσιν εὐπρεπῶν καὶ ὑγιεινῶν σχολικῶν καταστημάτων τῶν ὁποίων στερεῖται τὸ προάστειον καὶ ἕνεκα τούτου θὰ διακοπῇ, καθὼς δυστυχῶς μανθάνομεν, ἡ πρὸς αὐτὸ κυβερνητικὴ χορηγία κατὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος. Ἐποθέτομεν ὅτι εὐκολώτερον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην κοινότητα θὰ εὑρεθῇ τὸ Καϊμακλί, ὅπου εὑρίσκονται οἱ ἄριστοι καὶ πλεῖστοι ἀπὸ τοὺς Κυπρίους κτίστας καὶ ξυλουργοὺς, νἀποκτήσῃ Σχολεῖα κεθὼς ἀποδεικνύεται τοῦτο κάλλιστα καὶ ἐκ τοῦ ὡραιοτάτου ναοῦ τὸν ὁποῖον ἐφιλοτιμήθησαν οἱ Καϊμακλιῶται νἀνεγείρωσι περίλαμπρον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος προέστη τῆς Σχολικῆς τελετῆς τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητος.

ΔΙΑ ΤΩΝ Ἀστικῶν Σχολῶν Δευκωσίας, ἐν συνεχείᾳ τῆς ὡραίας καὶ ἐθνικωτάτης πράξεως τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς πρωτευούσης, ἀπεστάλησαν τὸ π. Σάββατον τηλεγραφικῶς διὰ τῆς Τραπέζης Κύπρου πρὸς Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν ὑπὲρ τῶν δῶρεῶν τοῦ Πολέμου £63.0.0 Ὁ ἐθνικὸς ἔρανος ἀπεταλέσθη ὡς ἑξῆς:

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀστ. Σχολῶν	£20.10.0
Οἱ Μαθηταὶ	» 16. 0.0
Ἰδιαίτερον ταμεῖον Ἀστ. Σχολῶν	» 13.10.0
Παρθεναγ. Ἁγ. Ἀντωνίου	» 10. 0.0
Κ. Οἰκονομίδης	» 3. 0.0
	£63. 0.0.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗΝ π. μ. θὰ γίνῃ εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ἡ τελετὴ διὰ τὸ πέρας τῶν σχολικῶν ἐργασιῶν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καὶ Διδασκαλείου. Μετὰ τὴν λαγόδοσιν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν Ἀπολυτηρίων καὶ Πτυχίων θὰ γίνῃ ἡ ἀπονομὴ τοῦ Σεβαρείου καὶ Γωγείου βραβείου.

Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ τῶν Σχολείων συνῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς ἀναπίσημον καὶ προκαταρκτικὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη πρὸ πάσης ἐργασίας νὰ ζητηθῶσι παρὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν Σχολείων Ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΠΑΡΕΔΡΟΝ κ. Ἰάκωβον Δημητρίου θάντικαθιστᾷ κατὰ τὴν ἐξάμηνον ἀπουσίαν του ὁ ἐδπαίδευτος Κωμοδίκης κ. Σ. Σταυρινίδης, ὅστις καὶ ἀνέλαβε καθήκοντα Παρέδρου ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουνίου. Τὸν κ. Σταυρινίδην θ' ἀντικαταστήσῃ ὁ κάλλιστος δικηγόρος κ. Μάρκος Παρλαδάμ.

Ο ΠΑΡΕΔΡΟΣ τοῦ Ε. Δ. Κυρηνείας κ. Μιλτ. Εὐθυμιάδης διωρίσθη δικαστὴς εἰς τὸ πρόσφατον Ἐπαρχ. Δικαστήριον Λευκωσίας ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουνίου μέχρι νεωτέρων διαταγῶν.

ΤΗΝ π. ΔΕΥΤΕΡΑΝ θὰ γίνῃ ἐξέτασις εἰς τὴν Κυπριακὴν νομοθεσίαν τριῶν ὑποψηφίων δικηγόρων. Ἐξετάσθησαν οἱ κ.κ. Στ. Σταυρινάκης δικηγόρος καὶ Σ. Ε. Σταυρινίδης, Ἀναπληρωτὴς Πάρεδρος.

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΑΝ ἀνταπόκρισιν τοῦ περιφήμου «*New East*» δημοσιεύεται ὅτι οἱ Ἕλληνες «Ἑνωτικοὶ» προέβησαν εἰς παράτολμον διάβημα κατηγοροῦντες τὸν Κυβερνήτην καὶ τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικιῶν. Μανθάνει δὲ ὅτι οἱαδήποτε Ἐπιτροπὴ καὶ ἂν ἀστέλλετο εἰς Κύπρον θὰ κατέληγεν εἰς συμπεράσματα καὶ συστάσεις πολὺ διαφόρους ἀπὸ ὅσας ἐπιθυμοῦσιν οἱ Ὑπομνηματισταί. Τέλος προσθέτει ὅτι τὸ Νομοθετικὸν εἶνε τόπος πρασπίσεως τῶν ὑλικῶν (!) τοῦ τόπου συμφερόντων.

ΟΙ ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤῸ κ. κ. Ἀδελφοὶ Ἰωάννου ἀπέστειλαν μέσον τῆς Τραπέζης Κύπρου εἰς τὴν Α Μ τὴν Βασίλισσαν Σοφίαν 1000 δραχμὰς ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ πολέμου.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ Ἀνεχώρησαν διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς παρ. Δευτέρας:

—Ὁ μεγαλέμπορος κ. Κ. Σ. Λοΐζίδης μετὰ τῆς ἀξ. Κυρίας του καὶ τῆς μικρᾶς θυγατρός των διὰ Παρισίους καὶ Λονδῖνον χάριν ἀναψυχῆς.

—Ὁ κ. Ἀντ. Θεοδότου ἰατρὸς μετὰ τῆς ἀξ. Κυρίας του διὰ Γαλλίαν χάριν ἀναψυχῆς.

—Ὁ κ. Χρ. Γεωργιάδης μεγαλέμπορος μετὰ τῆς ἀξ. Κυρίας του εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν εἰς αὐτὴν σπουδαζόντων τέκνων των Μαρίας καὶ Μίνου.

ΑΦΙΞΕΙΣ. Ἐπανῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς π. Παρασκευῆς περὶ τοὺς 10 Κύπριοι φοιτηταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἑπόμενοι συμπολῖται:

—Ὁ κ. Ἀχ. Κ. Αἰμιλιανίδης, πρωτοετὴς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς.

—Οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Ἡρόδοτος καὶ Νίκος Στ. Νικολαΐδαι ὁ μὲν πρῶτος τριετοῦς ὁ δὲ δεύτερος δευτεροετὴς φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς ἀφοῦ ὑπέστησαν τὰς ἐτησίας ἐξετάσεις.

—Ὁ κ. Γεώργ. Ε. Ἰωαννίδης, τριετοῦς φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς.

—Οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Ὠριγένης καὶ Κωνσταντῖνος Σπυριδάκης ὁ μὲν πρῶτος τῶν Φυσικῶν ὁ δὲ δεύτερος τῆς Φιλολογίας.

—Ὁ κ. Δημ. Ἀντωνίου φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς.

—Ὁ κ. Μιλτ. Ι. Τομπάζης φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς.

—Ὁ κ. Γ. Μυλωνᾶς, τριετοῦς τῆς Νομικῆς.

ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ πρὸς τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» διαμαρτύρεται ὁ ἐκ Πέτρας κ. Μ. Ζεμπόλας, Ἐπίτροπος τῆς Ἑλλην. Σχολῆς Σολέας, κατὰ τοῦ συγγραφέως φυλλαδίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐλέγχεται ἡ Ἐπιτροπεία διὰ σπατάλην, τοιαύτην θεωροῦντος ἐκείνου τὴν δαπάνην 12 λιρῶν διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησιαστ. Μουσικῆς καὶ £ 12 διὰ τὴν Ἐπίπλωσιν τῆς Σχολῆς Δηλοῖ δὲ ὁ κ. Ζεμπόλας ὅτι προσεχῶς θὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν φυλλαδίου διὰ τοῦ ὁποίου θἀπαντήσῃ ἐκτενῶς εἰς τὸν ἐπικριτὴ τῆς Ἐπιτροκείας.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ἀναρχόμενον τῇ παρ. Δευτέρᾳ εἰς Τρόοδος κατεκρημνίσθη εἰς τὸν ποταμὸν παρὰ τὴν ἀντλίαν τὴν ἀναβιβάζουσαν ὕδωρ εἰς τὸ Ἀρμοστεῖον. Ὁ ὁδηγὸς καὶ ὁ ἐν αὐτῷ εἰς ἐπιβάτης πρὸ τοῦ κινδύνου ἐπήδησαν ἐκ τοῦ Αὐτοκινήτου ἀβλαβεῖς ὡς πληροφορούμεθα.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΥ τῆς π. Παρασκευῆς ἔφθασε καθὼς ἀνεμένετο μεγάλη ποσότης ἀργυρῶν νομισμάτων τῶν 2, 1 καὶ 1/2 σελλινίου διὰ τῶν ὁποίων θἀντικατασταθῶσι τὰ ἰσάξια χαρτονομίσματα καὶ τοιουτοτρόπως θἀπαλλαγῇ ὁπωσδήποτε ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν ἀκαθάρτων καὶ πολυδοκοῦντων εἰς τὴν ἀρίθμησιν χαρτονομισμάτων. Ἐκ τῶν νέων μεταλλίνων σελλινίων ποσὸν ἀξίας £ 40,000 ἐδόθη πρὸς κυκλοφορίαν εἰς τὰ Κατάστημα τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἄλλο ἀξίας £ 15,000 ἀπεστάλη εἰς Λεμεσόν.

Αἱ Τράπεζαι ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὰς συναλλαγάς των δὲν θὰ δίδωσι πλέον χαρτονομίσματα τοῦ ἑνός, δύο, πέντε καὶ δέκα σελλινίων.

ΕΠΑΡΧ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ ἡμετέρου Ἐπαρχιακοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου, ἐν συνεδριάσει της κατὰ τὴν 7)20 Ἰουνίου 1921 ἐν Κυρηνείᾳ, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους πρὸς τοὺς διδασκάλους συστάσεις:

α'). Οἱ διδάσκαλοι δέον νὰ ἐπιμείνωσι καὶ κατὰ τὸ παρὸν σχολικὸν ἔτος πρὸς βελτίωσιν τῶν μισθοδοσιῶν των, καθ' ὅσον αὗται κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οὐδόλως ὑπήρξαν ἱκανοποιητικαί.

β'). Συνιστᾶται, ὅπως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δεχθῶσιν ἐλάττωσιν τῶν μισθοδοσιῶν, αἵτινες δὲν εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν. Ἐκτὸς τούτου, αἱ μισθοδοσίαι δὲν πρέπει νὰ ὑφίστανται τὰς μεταπτώσεις τῶν περιστάσεων, ἀλλὰ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σταθερότης αὐτῶν.

Καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑποχώρησις, θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν οἰκτρὰν καὶ ἀπελπιστικὴν ἐκείνην κατάστασιν, νὰ ἐργάζωνται δηλαδὴ οἱ διδάσκαλοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἑνὸς ξηροῦ τεμαχίου ἄρτου.

Κυρήνεια, 7)20 Ἰουνίου 1921.

(ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ).

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Τελουμένων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (20 Ἰουν. 1921) καὶ ὥραν 4 1)2 μ. μ. τῶν γάμων ἡμῶν, ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Σάββα οἰκίᾳ τοῦ θείου τῆς μελλονύμφου κ. Θεοφ. Παντζαρίδου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως τιμήσητε τούτους μετὰ τῆς ἀξιοτ. οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 16)29 Ἰουν. 1921

Οἱ μελλόνυμφοι

ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ Ν. ΙΩΝΙΔΗΣ

[ΣΗΜ.—Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.]

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡ. ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΛΩΝΑ"

Προσκαλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἐμπορ. Ἑταιρείας «Ἄλωνα» εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἑταιρείας τὴν 24)7 Ἰουλίου καὶ ὥραν 10ην π. μ.

Θέματα: Τὰ ὑπὸ τοῦ 36 καὶ 37 ἄρθρων προβλεπόμενα.

Λευκωσίᾳ τῇ 16)29 Ἰουνίου 1921.

Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

Α. Ε. Ἀλωνεύτης.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΘΕΤΩΝ ὥρας τινὰς κατὰ τὰς θερινὰς τῶν Σχολείων διακοπὰς ἀναλαμβάνω τὴν διδασκαλίαν τῆς Λογιστικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς τὴν ἐξέλεγξιν καὶ τακτοποίησιν ἐμπορικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων ἐμπορικῶν, οἱ κων.

Κ. Σαμουὴλ
λογιστής.

(4—1)

Η Δνη ΑΝΝΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ἐκ Λευκωσίας περατώσασα τὰ ἐν τῷ Κυβερνητικῷ Νοσοκομείῳ μαθήματα Μαιευτικῆς καὶ ἐξασκηθεῖσα ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς αὐτὸ δηλοῖ ὅτι δύναται νὰ παρέχῃ προθύμως τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἰς τὸ Κοινόν.

Διαμένει ἐν τῇ οἰκίᾳ της κατὰ τὴν ἐνορίαν Χρυσαλινιωτίσσης πλησίον τῶν οἰκιῶν τῶν κ. κ. Κ. Θωμίδου καὶ Ν. Παστελλίδου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Διαλυομένης τῆς Ἑταιρείας παρακαλοῦνται πάντες οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸ Συνεταιρικὸν Κατάστημα Βιβλιοπωλῶν Λευκωσίας ὅπως σπεύσωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον νὰ ἐξοφλήσωσι τοὺς λογαριασμούς των πρὸς τὸν ἐκκαθαριστὴν κ. **Μ. Κακουλλῆν.** Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ληφθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς εἴσπραξιν.

Λευκωσία, 28)10 Ἰουνίου 1922.

Διὰ τὸ Συνεταιρικὸν Κατάστημα Βιβλιοπωλῶν

Ὁ ἐκκαθαριστὴς

(2 2) **Μ. Κακουλλῆς.**

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ, 14)27 Ἰουνίου 1921.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην ἐγένοντο αἱ προφορικαὶ εἰδικαὶ ἐξετάσεις τῶν ἀποφοιτούντων τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον ὑπὸ τῶν κ. κ: Γ. Κωνσταντινίδη καὶ Μ. Φιλώτα.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔλαβον χώραν αἱ ἐξετάσεις τοῦ παρ' ἡμῖν Νηπιαγωγείου διευθυνομένου ὑπὸ τῶν ἀρίστων καὶ ἀόκνων νηπιαγωγῶν Δ)ρων Θεανοῦς καὶ Ἀλεξάνδρας Χαραλαμπίδου.

Ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὰς ἐν λόγῳ διδασκάλισσας, αἵτινες διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἀπέδειξαν ὅτι ἐνεργοῦν καὶ εὐσυνειδήτως ἐξετέλεσαν τὸ καθῆκόν των.

—Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς 10—11 1)2 π.μ. ἔλαβε χώραν ἐν τῷ Εὐρυβιαδείῳ κοινὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ ληξει τῶν μαθημάτων τοῦ Ἐμπ. Λυκείου, τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τῆς Ἀστικῆς.

Εἰς τὴν τελετὴν ἐλάχιστοι τῶν ἀνδρῶν προσῆλθον λόγῳ τῆς διενεργουμένης κατὰ τὰς ὥρας ἐκείνας ἐκλογῆς σχολικῆς ἐπιτροπείας. Εἰς ἀρκετὸν τέλος Κυριῶν καὶ Δδων διεκρίνοντο ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος μετὰ τοῦ Ἰ. κλήρου, ὁ ἐντ. Δημάρχος, μέλη τινὰ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας, ἐπιστημονικὸς κόσμος, οἱ διευθυνταὶ ἐφημερίδων καὶ ὁ καθηγητικὸς καὶ διδασκαλικὸς σύλλογος.

Ἡ τελετὴ ἤρξατο δι' ἐκκλησιαστικοῦ τροπαρίου, τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησε θαυμάσια καὶ ἄκρως συγκινητικὴ προσφώνησις πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας ὑπὸ μαθητρίας τοῦ Εὐρυβιαδείου, ἥτις ἐστεφάνωσεν αὐτοὺς διὰ στεφάνων δάφνης.

Μετὰ ταῦτα ἐγένοντο ὡραῖαι ἀπαγγελίαι, τραγῳδία καὶ ἐκτελέσεις μουσικῶν τεμαχίων ὑπὸ μανδολινάτας τοῦ Εὐρυβιαδείου.

Αἱ διευθύνσεις τῶν ἄνω ἐκπαιδευτηρίων ἔδωκαν λόγον τῶν ἐν τοῖς Σχολείοις πραχθέντων κατὰ τὸ λῆξαν σχολ. ἔτος, ὑποδείξασαι τὰ σήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει καθῆκον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἡ ἐκλεγεῖσα ἀξ. Ἐπιτροπεία.

Τὴν αἴθουσαν τῶν ἐργοχείρων ἐκόσμουν ὡραῖα χειροτεχνήματα κοπτικῆς, ραπτικῆς καὶ κεντημάτων.

Πρὸς γνῶσιν ὁλοκλήρου τοῦ Κυπριακοῦ κοινοῦ σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν φοιτησάντων εἰς τὸ Ἐμπορ. Λύκειον κατὰ τὸ λῆξαν σχολ. ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 215 ἐξ ὧν οἱ 128 ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων τῆς νήσου. Ἀπεφοίτησαν ἑφέτος 13, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς κατὰ σειρὰν βαθμολογίας, μὴ ἐκδοθέντων ἀκόμη τῶν ἀποτελεσμάτων.

—Μὴ ἐπιτυχθέντος συμβιβασμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν Σχολικῆς Ἐπιτροπείας τὴν χθὲς Κυριακὴν διεξήχθη αὕτη μετὰ ζωηρᾶς ἐκλογικῆς κινήσεως ἰδίως κατὰ τὴν δείλην. Ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν 9 π.μ.—τῆς 1)2 μ.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μ.μ.—τῆς 5 μ.μ. Ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 636.

Γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὸν ἁρμοδίωνα περὶ τὴν 7ην μ.μ. ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οὕτως:

Οἱ Ἐπιτυχόντες

	Λευκαὶ Ψῆφοι
Ὀθων. Εὐρυβιάδης	491
Δημ. Ι. Δημητρίου	466
Δημ. Ν. Δημητρίου	463
Μιλτ. Βαλδασερίδης	434
Ζήνων Εὐθυμιάδης	428
Κώστας Ἀχιλλέως	398
Θεοχάρης Μαραθεύτης	388

Ὁλόκληρος δηλαδὴ ὁ πρῶτος προταθεὶς συνδυασμός.

Οἱ Ἐπιλαχόντες

Θεόδ. Ν. Ἀντωνιάδης	343
Εὐριπ. Φωτιάδης	286
Νικόλ. Μιχαηλίδης	284
Παναγ. Χ" Λοΐζου	277
Χρίστος Παπαδάκης	253

Οἱ Ἀνεξάρτητοι

Γεώργ. Συμεοῦ	284
Ὀνησίφ. Μιχαηλίδης	231
Ἀντώνιος Οἰκονόμου	174
Στυλ. Λευκωνοικιάτης	121

× × ×

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ, τῇ 14)27 Ἰουνίου 1921.—Τὴν προκ Κυριακὴν ἱερούργησεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἁγ. Θεοδώρου ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ Ἰουβενάλιος Ἐλευθεριάδης κηρύξας εὐφραδέστατα τὸν θεῖον λόγον λαβὼν ὡς θέμα τὴν ἀγομένην ἑορτὴν καὶ καταλήξας εἰς τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ φωτίσαν καὶ ἐνισχύσαν τοὺς Ἀποστόλους ἐνισχύσῃ καὶ τοὺς ἡρωϊκοὺς πολεμιστὰς τοῦ Μικρασιατικοῦ Μετώπου.

—Τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἡ πανήγυρις τοῦ Κατακλυσμοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Νέας Πάφου ὅπου προσῆλθαν ἐκ τῆς ἐπαρχίας πλῆθος κόσμου ὅσον οὐδέποτε. Κατ' αὐτὴν ἔλαβαν χώραν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ρέκτου Δημάρχου μας κ. Ν. Ι. Νικολαΐδου, λαμπροφορίαι ἀγῶνες κολυμβητικῆς καὶ θεαματικὰ παίγνια. Ἡ πανήγυρις διελύθη μετὰ μεγίστης τάξεως.

Τὴν π. Παρασκευὴν διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς νέας Σχολ. Ἐπιτροπείας Κτήματος μετὰ πρωτοφανοῦς τάξεως καὶ εὐκοσμίας. Εἶχον ὑποβληθῇ προηγουμένως 20 ὑποψηφιότητες ἀλλὰ κατόπιν ἀπεσύρθησαν αἱ 5.

Ἐκ τῶν 462 ψηφοφόρων προσῆλθον μόνον 357. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς ἔχουσι ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτυχόντες

	Λευκαὶ ψῆφοι
Ὀμ. Δημητριάδης	291
Ν. Νικολαΐδης	268
Ν. Ι. Νικολαΐδης	268
Σ. Ρούβαλης	244
Π. Κυθρεώτης	240
Ζ. Μαλαματένιος	228
Σ. Ἀγροτης	214

Ἐπιλαχόντες

Φ. Γεωργιάδης	185
Α. Φιλίππου	170
Σ. Σιβιτανίδης	136
Ν. Γεωργιάδης	147
Α. Κούρτελλος	48
Ι. Μοδινός	36

Τοὺς ἐπιτυχόντας συγχαίρομεν θερμῶς. Ἡ δὲ πόλις μας πολλὰ προσμένει παρ' αὐτῶν.

—Οἱ πρόκοποι μαθηταὶ Ἡμιγυμνασίου Πάφου τελειώσαντες τὰς ἐξετάσεις των ἀπέρχονται πρὸς πνευματικὴν ἀνακούφισιν ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν Πάφου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀκαμάτου ἀρχηγοῦ των κ. Χρ. Γ. Παπαδοπούλου.

—Χθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθησαν αἱ ἐπὶ τῇ ληξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους καθιερωμέναι τελεταὶ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων.

Τῇ προμεσημβρίᾳ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Π. Μητροπολίτου Πάφου καὶ τῆς Νέας Σχολικῆς Ἐπιτροπείας καὶ τινων πολιτῶν ἐγένετο ἡ τοῦ Ἡμιγυμνασίου τελετὴ καθ' ἣν ἐλογοδότησεν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Π. Παπαχαλίδης.

Ὁ κ. Παπαχαλίδης μετὰ μεγάλης τοῦ λόγου ἀνωγγείλε τὴν ἔκ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Κτήματος ἀποχώρησιν τοῦ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ἐργαζομένου ἐν αὐτοῖς ἄλλοτε μὲν ὡς Σχολάρχου νῦν δὲ ὡς Καθηγητοῦ κ. Τηλεμάχου Καλλονᾶ, ὡς καὶ τὴν τοῦ κ. Γεωργ. Μιχαηλίδου καθηγητοῦ τῆς Ἀγγλικῆς.

Εἰς τὰς θέσεις τούτων θὰ προαγηφθῶσιν, ὡς ἐδήλωσεν ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου, δύο καθηγηταί, εἷς φιλόλογος καὶ εἷς τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Τὰ μεταμεσημβρίᾳ ἐγένοντο αἱ τελεταὶ τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου λογοδοτησάντων τῶν Διευθυντῶν αὐτῶν κ. Λουκᾶ Λοΐζίδου καὶ τῆς Δδος Κατίνας Ἀντωνιάδου.

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ.

× × ×

ΕΞ ΑΓ. ΘΕΟΔΟΡΟΥ

ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Λάρνακος), 14 Ἰουνίου 1921.—Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ἐκλογὴν Σχολικῆς Ἐπιτροπείας ὡς μέλη ταύτης ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Κυριάκος Γ" Κουμῆ, ὡς Πρόεδρος, Νικόλαος Κυρίακοῦ, Γεώργιος Ἀττεσλῆς καὶ χ" Κυριάκου χ" Παπαντωνίου, ὡς πέμπτον δὲ μέλος θὰ ἐκλεγῇ εἷς ἐκ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τοῦ χωρίου Κοφίνου, καθ' ὅτι τοῦτο κατὰ τοῦ ἡμετέρου χωρίου ἀπεστάλη σύμπλεγμα.

Τὴν παρ. Τετάρτην ἐνῷ ὁ ἀγροσύλλας Σκαρίνους διήρχετο διὰ μέσου τῶν προβάτων τοῦ βοσκῶν ἐγχωρίων του ἐπυροβολήθη εἰς, εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τοὺς μηροὺς. Εὐτυχῶς αἱ γομώσεις τοῦ ὅπλου δὲν ἦσαν κανονικαὶ ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ πυροβολήσας ἐπιδέξιος, διότι ἄλλως, καὶ ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως δὲν θὰ κατώρθου νὰ διατρέξῃ 2 μίλλια Ἀγγλικὰ καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν Σκαρίνους ὅπου ἀμέσως νὰ ἐπιβῇ αὐτοκινήτου καὶ νὰ φθάσῃ ζῶν εἰς τὸ Νοσοκεῖον Λάρνακος καὶ τώρα νὰ εἶνε ἐκτὸς κινδύνου.

Ἀμφότεροι οἱ βοσκοὶ συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Κοφίνου εἰς ἣν ἠρνήθησαν τὴν πρᾶξιν των, εἰς Λάρνακα ὅμως ὡμολόγησαν ἕκαστος χωριστὰ τὴν ἐνοχήν του.

Ι. Σ. Τ.

Ο Κος ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Λονδῖνον 5)18.—Εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἐὰν Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ εὑρίσκωνται μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ἐὰν Ρωσσικὰ πλοῖα μεταφέροντα πολεμοφόδια ἐβυθίσθησαν ὑπὸ Ἑλληνικῶν ἐν Βατοῦμ καὶ ἂν βοηθοῦνται οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Τσάμπερλαιν, ἀπήντησεν: «Ἐν Ἑλλάδι μόνοι Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ εἶναι, οἱ τῆς ἀποστολῆς. Τέσσαρες σύνδεσμοι ἀξιωματικοὶ θὰ μεταβῶσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τῆς Ἀνατολίας, ὅταν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγλικῶν δυνάμεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· μόνον ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος Ἀθηνῶν ἐπεσκέφθη τὸ μέτωπον, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Περὶ καταβυθίσεως πλοίων οὐδεμίαν πληροφορίαν ἔχομεν. Ἐπανελάβομεν συχνάκις, ὅτι οὐδεμία βοήθεια δίδεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦ ἐπερωτήσαντος βουλευτοῦ παρατηρήσαντος: «ἄρα οὐδεὶς Ἄγγλος ναυτικὸς ἀντιπρόσωπος παρακολουθεῖ τὰς ἀκριβεῖς κινήσεις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν Εὔξεινον», ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀπαντᾷ, ὅτι ἀγνοεῖ!

Ὁ κ. Ὄβρεν Χέρβερτ ἠρώτ